

ZÁMEK NOVÝ HRAD JIMLÍN

DEKORATIVNÍ NÁSTĚNNÉ MALBY A KAMENNÁ OSTĚNÍ
RESTAURÁTORSKÝ PRŮZKUM A RESTAURÁTORSKÝ ZÁMĚR
V INTERIECH VÝCHODNÍHO A JIŽNÍHO KŘÍDLA 3. NÁDVOŘÍ

PROSINEC 2016

FOTO A DOKUMENTACE
VYPRACOVAL: PETR NOVOTNÝ

2.
RESTAURÁTORSKÝ PRŮZKUM
A RESTAURÁTORSKÝ ZÁMĚR NA RESTAURÁTORSKÉ
PRÁCE V INTERIÉRECH VÝCHODNÍHO A JIŽNÍHO
KŘÍDLA 3. NÁDVOŘÍ

A. Číslo centrální evidence: 42390/5-1155

B. Obecné údaje:

Objekt: Zámek Nový hrad v Jimlíně

Název: Interiéry východního a jižního křídla 3. nádvoří

Autor: Neznámý

Doba vzniku: 15. - 19. století

Základní technika:

C. Vlastník: Ústecký kraj, Velká hradební 3118/48,
400 02 Ústí nad Labem

D. Zadání: Restaurátorský průzkum a restaurátorský záměr

Objednavatel: Ing. Arch. Jiří Jarkovský, Odboje 2269
412 01 Litoměřice

Dozor: PhDr. V. Honys
Národní památkový ústav
územní odborné pracoviště v Ústí nad Labem
Hrnčířská 10
400 21 Ústí nad Labem

Historie

Někdejší sídlo významného rodu Novohradských z Kolovrat. Rozsáhlý objekt, překvapující svou monumentalitou. Vznik původní tvrze spadá do období pozdní gotiky v roce 1465. Časové zařazení lze přirovnat ke stavbě hradu Litec nebo tvrze Tuchorazi. Ještě před stavbou hradního objektu z přelomu 15. a 16. století (Švihov, Kunětická hora, Pardubický zámek, Hrubý Rohovec).

Zakladatelem Nového Hradu byl člen Kolovratského rodu Albrecht z Opočna. Nejstarší kusý popis hradu se zachoval z roku 1511. Hovoří se zde o paláci, kapli, věžích, mostech a branách. Ještě za Kolovratů v roce 1560 bylo započato s novými úpravami, kdy východní, dosud přízemní křídlo dostalo patrovou nástavbu s arkádou do nádvoří a kapli s polygonálním závěrem na jižní straně. V dalších letech bylo posíleno hradní opevnění, jehož široký parkán při jižním křídle byl později zatarasen stavbou nové barokní kaple. Před nynější první branou byl další příkop s mostem a na východní straně třetí zvláště hluboký, vytesaný do skály.

Vstup do vnitřního hradu byl situován blíž ke gotické hranolové věži, jak vykazuje zazděný záklenek z vnitřní strany čelní zdi. Její atika měla původně šest volných renesančních arkád. Při úpravách v poslední třetině 17. století byly zazděny. V této době bylo barokní omítkou zakryto rustikální psaníčkové sgrafito (šíroké 90 – 110 cm, vysoké 45 cm), které je ještě viditelné na nynějších průčelích východního křídla i původní zámecké kapli. Uvnitř zámku se zachovala v přízemí východního křídla dispozice renesančních kleneb valených, křížových s hřebínky a kleneb s polohřebínky. Na této přestavbě se částečně podílel jako stavitel jeden z nejlepších kameníků své doby, v Lounech žijící Vincenc Strašryba původem z Vratislavi. Kolem roku 1650 zámek upraven, postavena nová kaple a patrně patro severního křídla. V 70. a 80. letech 17. století raně barokně přestaven za Gustava Adolfa z Varrensbachu a Marie Sidonie rozené Šlikové. Štuková výzdoba s raně barokními malbami pochází z roku 1778. V roce 1778, 1783 – 84 za Schwarzenberků byl zámek opraven, v roce 1788 byla věž vybavena cibuli-bání a dřevěným sloupovým ochozem. Na zadní straně první brána do prvního nádvoří, raně barokní, patrová, s pilastry, vpadlými poli v patře s trojúhelníkovým štítem, v přízemí tři arkády, nad širší kamenný schwarzenberský znak po roce 1767 (v roce 2003 opraveny omítky, ale nabylo přihlédnuto k původnímu raně baroknímu barevnému členění). Do této doby lze zařadit vznik druhé a třetí brána. Další opravy probíhaly v letech 1687 a 1879 v kapli.

Významnou součástí raně barokní výzdoby Nového Hradu jsou malované záklopové stropy v místnostech prvního patra východního a jedné místnosti severního křídla a druhého patra jižního křídla (v nedávné době restaurovaného). Všechny stropy byly zřízeny za působení Varrensbachů v roce 1670 a sloužily v případě východního křídla intimnímu životu a potřebám panstva a jejich hostů. Popisované stropy jsou umístěny v pokojích prvního patra východního křídla a zasahují jednou místností i do křídla severního.

E. Zadání

Předmětem zakázky je restaurátorský průzkum zaměřený na zjištění přítomnosti dekorativní popřípadě figurální výmalby v interiéru vybraných místností objektu.

Průzkum je proveden formou páskových nebo stratigrafických sond vrstvami druhotných nátěrů a omítkových vrstev. Veškeré sondy jsou fotograficky dokumentovány a prezentovány v restaurátorské zprávě. Poloha všech sond je zachycena v půdorysném plánu vybraných místností. Součástí restaurátorského průzkumu je záměr s návrhem koncepce obnovy malířské výzdoby.

F. Popis

Prostor hlavního vstupního schodiště

Chodba se nachází v přízemí objektu. Jedná se o prostor obdélníkového půdorysu zakončený valenou klenbou. Přestavba po roce 1670 měla novým schodištěm při paláci vylepšit vnitřní komunikaci a umožnila přístup do arkádovité spojovací chodby v 1. patře. Na stěnách jsou původní omítkové vrstvy odstraněny při rozsáhlých stavebních úpravách v druhé čtvrtině 20. století a nahrazeny hydraulickými a cementovými omítkami.

Barokní omítková vrstva na klenba je překryta novodobou cementovou omítkou a přetřena vápennými nátěry. Omítkové souvrství při vstupu na schodiště a to hlavně na severní straně jsou narušená vlivem pronikání vlhkosti a dešťové vody až do výše 150 cm. Povrch je degradovaný a z větší části opadáný.

Na ploše klenby byly nalezeny původní vápenné omítky s monochromními vápennými nátěry. Původní vápenný nátěr je v odstínu světlého šedookrového nátěru v obdobném pojetí jako v severní části chodby, která byla již restaurována.

Restaurátorský průzkum zde neprokázal na stěnách původní omítkové vrstvy.

Chodba v 1. patře

Jedná se o prostor obdélníkového půdorysu ve východní části. Při vstupu do levé části pokračuje do severní části a tvoří otevřenou arkádu se šesti lunetovými okny zakončenými křížovou klenbou.

Restaurátorský průzkum zde neprokázal existenci originální malířské výzdoby. Původní omítky až po klenební náběhy byly z větší části odstraněny a překryty pod lunetovými parapety heraklitem a cementovápennými omítkami, které pochází z poslední komplexní opravy z poslední čtvrtiny 20. století. Jedná se o poměrně soudržnou cementovápennou omítkou sahající až k náběhům kleneb. Svoji strukturou je diametrálně odlišná od podoby původních omítek. Celá chodba byla

identicky přeštukována. Vyjimku tvoří nálezy původních omítek s šedým soklem do výšky 57 cm a částech kleneb na východní a západní stěně.

V předsíni chodby před vchodem na jižní kruchtu vcházíme do obdélníkového prostoru ukončenou valenou klenbou s lunetovými výsečemi. Před vchodem na hudební kruchtu se nalézá velmi bohatá štuková výzdoba s malbami ve velké kartuši se nachází výjev Krista vjíždějícího na oslíku do Jeruzaléma, Po stranách jsou ve dvou medailonech poprsí světců sv. František Xaverský a Ignác z Lyoly, ve spodní levé části dveří s malovanými kazetami. Tato vstupní část do kaple vykazuje nejhodnotnější malířskou výzdobu. Malířská výzdoba byla restaurována na začátku devadesátých let 20. století (1991). Restaurátorem Petrem Novotným.

G. Současný stav

Povrch štukové výzdoby je silně znečištěn. Je pokryt novodobými a staršími vápennými vrstvami, které zakrývají původní modelaci a tvarosloví štukové výzdoby. Sondami byla nalezena původní barevná polychromie s růžovým mramorováním v plochách stěny ve spodní části s nálezem červené štětcové kresby původního rozvrhu štukové výzdoby. Ve spodní části stěny byly původní vrstvy odstraněny a nahrazeny cementovými omítkami. Na východní a západní stěně jsou původní omítkové vrstvy též odstraněny a nahrazeny kompaktními cementovápennými omítkami. Celý prostor včetně kleneb je přeštukován vápennou vrstvou. V severní části chodby byl sondami zjištěn ve spodních partiích šedý malovaný sokl. Na klenbách se pod slabou vrstvou tenoučkého druhotného štku zachovala původní intaktní barokní omítková vrstva s nálezem v odstínu světle okrově šedého odstínu.

Předsíň oratoře se nachází v 1. patře, nevelká prostora čtvercového půdorysu na jižní straně polygonálně zakončena se dvěma okny. S lunetovým oknem s pohledem do kaple a oknem na jižní straně. Pod vrstvou pozdějších omítkových a štukových vrstev byla nalezena původní malovaná výzdoba se zrcadly v odstínech zlatého okru, rámovanými šedohnědými širšími linkami zakončenými dvěma hnědými linkami. Jižní stěna s okenní špaletou byla v poslední třetině 20. století zakryta heraklitem omítnutým cementovápennou omítkou a opatřena štukovou vrstvou. To samé se týkalo ostatních stěn ovšem bez zakrytí heraklitovými deskami. Po odstranění novějšího prkenného omítnutého stropu byl objeven malovaný záklopový strop, který se nachází ve fragmentárním stavu. Na části záklopového stropu a trámech se zachoval rozvilinový dekor. Z barev převládá bělavá, cihlově červená a okrová. Na bocích trámů jsou klasovitě skládané vavřínové listy a akanty.

Menší sál s bohatou štukovou a malířskou výzdobou se nachází v 1. patře jižního paláce. Jedná se o obdélníkový prostor ve střední části. Na klenbě se třemi malovanými zrcadly s náměty antických bájí a pověstí odehrávající se na moři na jižní straně s Arionem, protějšek tvoří na opačné straně výjev Únosu Evropy. Střední obraz s výjevem Daidala a Ikara z druhé poloviny 17. století.

Poslední rohový sál se nachází na západní straně v 1. patře jižního paláce. Jedná se opět o čtvercový půdorys se třemi nástropními malbami a čtyřmi polovičními zrcadly při rozích sálu. Ústřední štukový kruhový rám s výjevem Diany unášející Ifigenii. Dva protějšky představují Danae a Merkura s Argem. Ostatní čtyři poloviční zrcadla v rozích jsou s náměty ženských postav Hery, Atheny, Artemis a Afrodite. Jedná se opět o čtvercový prostor s bohatě členěným krbem s profilovanými římsami a volutami v pravém rohu na severní straně. Původní omítkové souvrství byla při opravách překryta štukovou vrstvou, která byla přebílena vápennými nátěry. Detaily modelace štukové výzdoby zakrývá silná štuková vrstva a vrstvy vápenných nátěrů. Sondami byl zjištěn malovaný šedý sokl, výška 32 cm a původní šedá polychromie podporující plastičnost bohaté profilace topeniště. Vystouplé plochy u modelací šedé a v horní části plastické rámování s volutami v odstínu světlého okru, ustupující plochy jsou v odstínu slonovinové kosti.

V levém rohu místnosti na severní straně s bohatě členěným krbem s profilovanými římsami a volutami. Na stěnách se dochovaly původní omítkové vrstvy. Po rozsáhlé obnově z konce 20. století byly původní vrstvy z větší části sejmuty a povrch opatřen novou štukovou vrstvou a přebílen.

Z předsíně v jižní části chodby v 1. patře se po mírně točitém schodišti vchází do předsálí s dřevěným stropem s malovanou dekorativní rozvilinou s pravoúhlým rámováním v cihlové barevnosti, rozviliny jsou v černé a cihlově červené s barevnými lístky a šedými rámečky, s vnitřními linkami střídavě černými a cihlově červenými.

Na stěnách se dochovaly větší fragmenty původních barokních omítek. Pozdější klasicistní omítka, kterou lze zařadit do začátku 19. století, kdy byla provedena rozsáhlá úprava interiéru zámku. Omítka je vápenná jednovrstvá jemnozrnná, připravená z kvalitního vápna ke konci 20. století. Po poslední necitlivé opravě byly původní vápenné nátěry odstraněny a omítkové vrstvy překryty cementovými vysprávkami a přeštukovány. V místech malovaných trámů se původní omítková vrstva nenašla a je pravděpodobné, že došlo k novému osazení původního stropu.

Ve spodní části východní a severní stěny schodiště se našel původní šedý sokl s barevným odstínem stěn slonovinové kosti, jako v případě chodby v severní části paláce.

Velký sál v 2. patře jižního paláce, do kterého se vstupuje z předsíně ve druhém patře jižního palácového křídla. Dřevěné malované stropy v původní rané podobě mají všechny tři sály včetně zmíněné vstupní haly do níž ústí schodiště z prvního patra. Malovaný dekor zde není tak rozmanitý jako ve východním křídle paláce. Přesto však zde vidíme obdobné rozvilinové motivy jako v případě barevného pojetí v předsíni v pravoúhlých orámováních a liší se vnitřním odlišným barevným rámováním. Již v roce 1971 Milada Lejsková-Matyašová uvádí, že na stěnách prosvítají po omítkami malby z 18. století. Ve druhém sále žlutě a zeleně, zdá se, že klasicistní pruhy. Ve třetím rohovém sále je daleko bohatší dekor sestávající z rozvilin a páskové ornamentiky v barvách zelené a terakotové, zasazené do rámců, imitujících

mramorování, připomínající ornamentiku groteskních maleb v přízemí sálů rotundy Černínského paláce v Praze.

Restaurátorský průzkum zde prokázal existenci originální malířské výzdoby pod vrstvou četných novodobých nátěrů, cementových vysprávek a štukových vrstev z poslední třetiny 20. století. Omítková vrstva je na mnoha místech výrazně poškozená. Původní příčky jednotlivých sálů byly odstraněny a plochy vyspraveny tak, aby tvořily celistvou plochu podélných stěn velkého sálu. Trámy původních malovaných stropů byl demontován a znovu osazen do připraveného bednění a zabetonován, tímto došlo k odstranění původních malovaných ploch a malovaného rámování jednotlivých trámů. Na východní, jižní a západní stěně došlo k nálezům barevného pojetí malovaných rámuječích pásů a dekorativního malovaného trámu z mírně odlišující barevnosti a dekorem.

V západní části sálu v místech špalet a soklů se našly hodnotné malířské výzdoby s iluzivními dekorativními rozvilinami a páskovými okrovými rámováními oken výklenků., s nálezem vysokého dekorativního soklu v barvách zlatého okru, cihlové červené a s hnědými linkami. Sál byl v rozích stěn rámován v odstínu zlatého okru, cihlové červené a hnědé zakončující linky.

Prostřední místnost prokázala obdobnou výzdobu s vysokým soklem s poněkud odlišným provedením v malovaném dekoru a barevnosti. Rámuječí pásy jsou širší s okrovými a cihlově červenými pásy s hnědými a zelenými rámuječícími linkami. Plochy zrcadel byly pojednány v zeleném odstínu. Po celkovém sejmutí vápenných a štukových vrstev se dá upřesnit jestli jde o mramorování.

Krajní a vstupní sál na východní straně procházel existencí intaktní originální malířské výzdoby. Nalezly se velmi zachovalé výmalby výklenků oken s růžovočerveným mramorováním s šedým nízkým soklem. Plochy špalety mají dvojí barevné provedení, vnitřní výzdoba s mramorováním v červeném odstínu a hnědým orámováním, s širokým odlišně pojednaným mramorováním v odstínu světlé a tmavé umbry.

Okenní výklenky jsou rámovány v odstínu světlé umbry s kreslenými tmavými tahy, které tvoří mramorování. Na stěnách se opět našla velká zrcadla s červeným mramorováním. V rozích se opět našly rámuječí pásy s mramorováním.

Nedílnou součástí je malovaný záklopový strop, zde doporučuji provést kompletní revizi s restaurátorským zásahem v rámci budoucí koncepce restaurátorských prací a další prezentace této významné památky

H. Vyhodnocení průzkumu

Zkoumané místnosti jsou nejfrekventovanějšími místnostmi objektu, jejichž výzdobě byla vždy věnována velká pozornost. Především se jedná o předsálí před kaplí se štukovou výzdobou a malovaným výjevem s Kristem, svědci a malovanými

dveřmi, předsíň oratoře s nalezenou vrstvou dekorativní malířské výzdoby a malovaného záklopového stropu nalezeného pod podbitím. Dekorativní malba z druhé poloviny 17., 18. a začátku 19. století a především velkého sálu v druhém patře, které tvoří nedílnou součást hodnotného celku.

CH. Záměr prezentace malířské a štukové výzdoby

Záměrem je prezentace barokního interiéru. Předpokladem je obnova malířské výzdoby stěn, stropů a štukové výzdoby. Dochovalé původní omítkové vrstvy s malířskou výzdobou bych v maximální možné míře zachoval s omezením stavebních zásahů..

V rámci celkového restaurátorského pojetí chodeb nebudou odstraněny nepůvodní cementovápenné omítky z důvodu intaktnosti této vrstvy. Při odstranění těchto vrstev by došlo k poškození původních barokních vrstev. Na základě jednotlivých nálezů malovaných soklů a barevnosti stěn lze zopakovat barevné provedení v tónech stěn a šedého soklu v případě chodby severního křídla v 1. patře.

Polychromie kamenných ostění se obnoví na základě nálezů. Ve svém souhrnu se bude jednat o obnovu původní šedé polychromie, která se uplatnila ve východním křídle 1. patra. Vyjimku tvoří ostění s polychromií z biedermaierovského období a dřevěná zárubeň dveří, kde se nachází původní nátěr z přelomu století, kde budou narušené plochy doplněny obdobnými technologiemi jako ostatní prvky. Dřevěné části budou po celkovém očištění lokálně zpevněny.

I. Popis obnovy malířské výzdoby v bodech

I. etapa

- A. Dokumentace stavu před zahájením prací
- B. Doplnění průzkumu a dokumentace mladších vrstev v průběhu jejich snímání.
- C. Snímání novodobých výmalb štukových a cementových vrstev.
- D. Dokumentace stavu omítek a malířské výzdoby po provedení průzkumu.
- E. Povrchová fixace omítek.
- F. Upevnění okrajů omítek a případné lokální přelepy uvolněných partií.
- G. Hloubková fixáž omítek.
- H. Hloubková injektáž omítek.
- I. Doplnění jádrových omítek.
- J. Tmelení drobných defektů a trhlin.

II. etapa

- A. Úprava povrchů tmelených ploch, přizpůsobení jejich povrchu k rastru původní Omítek.
- B. Podložení tmelených míst kvalitním vápenným nátěrem
- C. Vypracování návrhu způsobu retuše a rekonstrukce malby v místech doplněných omítek po odstranění degradujících plombách.
- D. Rozvržení malby v místech doplněných omítek po odstranění degradovaných Plombách.
- E. Barevná sjednocující retuš doplněných míst napodobivou retuší.
- F. Rekonstrukce malířské výzdoby.
- G. Závěrečná celoplošná fixáž.

J. Popis obnovy štukové výzdoby v bodech**I. etapa**

- A. Dokumentace stavu před zahájením prací.
- B. Snímání mladších vrstev výmalby.
- C. Povrchová fixáž.
- D. Upevnění okrajů omítek.
- E. Doplnění plastických částí.
- F. Tmelení drobných defektů a trhlin.
- G. Podložení tmelených míst kvalitním vápenným nátěrem.
- H. Barevná scelující retuš.
- I. Závěrečná fixáž.
- J. Vypracování restaurátorské zprávy s fotodokumentací.

K. Stav kamenných prvků

Opuková a pískovcová ostění okenních otvorů a topenišť se nachází v přízemí vstupního prostoru, v 1. patře a v 2. Patře. Povrch je narušen mechanickým působením. Ostění jsou pokryta prachovými depozity a povrch je pokryt četnými vrstvami barevných polychromií z jednotlivých historických etap. Soudržnost kamene je narušena degradací a statickými trhlinami. U profilace místy chybí části původního materiálu. Zde restaurátorský průzkum prokázal původní šedou polychromii.

L. Popis obnovy kamenných prvků**I. etapa**

- A. Dokumentace stavu před zahájením restaurátorských prací.

- B. Doplnění průzkumu a dokumentace mladších historických vrstev.
- C. Snímání novějších polychromií na původní vrstvu.
- D. Dokumentace stavu původní polychromie.
- E. Povrchová fixace.
- F. Hloubková fixáž a injektáž statických prasklin.
- G. Modelační doplňky plastické profilace budou provedeny z minerální směsi.
- H. Tmelení drobných defektů.
- I. Barevná sjednocující retuš.
- J. Závěrečná fixáž.
- K. Vypracování restaurátorské zprávy.

M. Návrh použitých materiálů

1. Vápno jakožto nosného materiálu pro tmely, injektážní směsi apod., Jedním z nejkvalitnějších je altmanské vápno, pálené klasickou starou technologií, uleželé 5 let.
2. Reverzibilní přelepy, havarijní zajištění uvolněných barevných a omítkových vrstev. Lovoza nebo klucel 6, 2 – hydroxypropyleter celulozy, neutrální, plně reverzibilní vodný roztok, materiály ředy Bewa – pro přelepy v uvolněných partiích.
3. Fixáže barevných a omítkových vrstev – Lascaux hydro grund 750, Primal AC 33, Pridal WS 24.
4. Hloubkové injektáže uvolněných a narušených omítkových vrstev – Ledan P1, P2, A P3 samostatně nebo v kombinaci s vápnem a vhodnými plnidly (křída, mramorová moučka).
5. Příprava malt pro doplnění omítek a defektů, písky podobného složení.

Veškeré materiály a postupy budou konzultovány s příslušným památkovým dozorem.

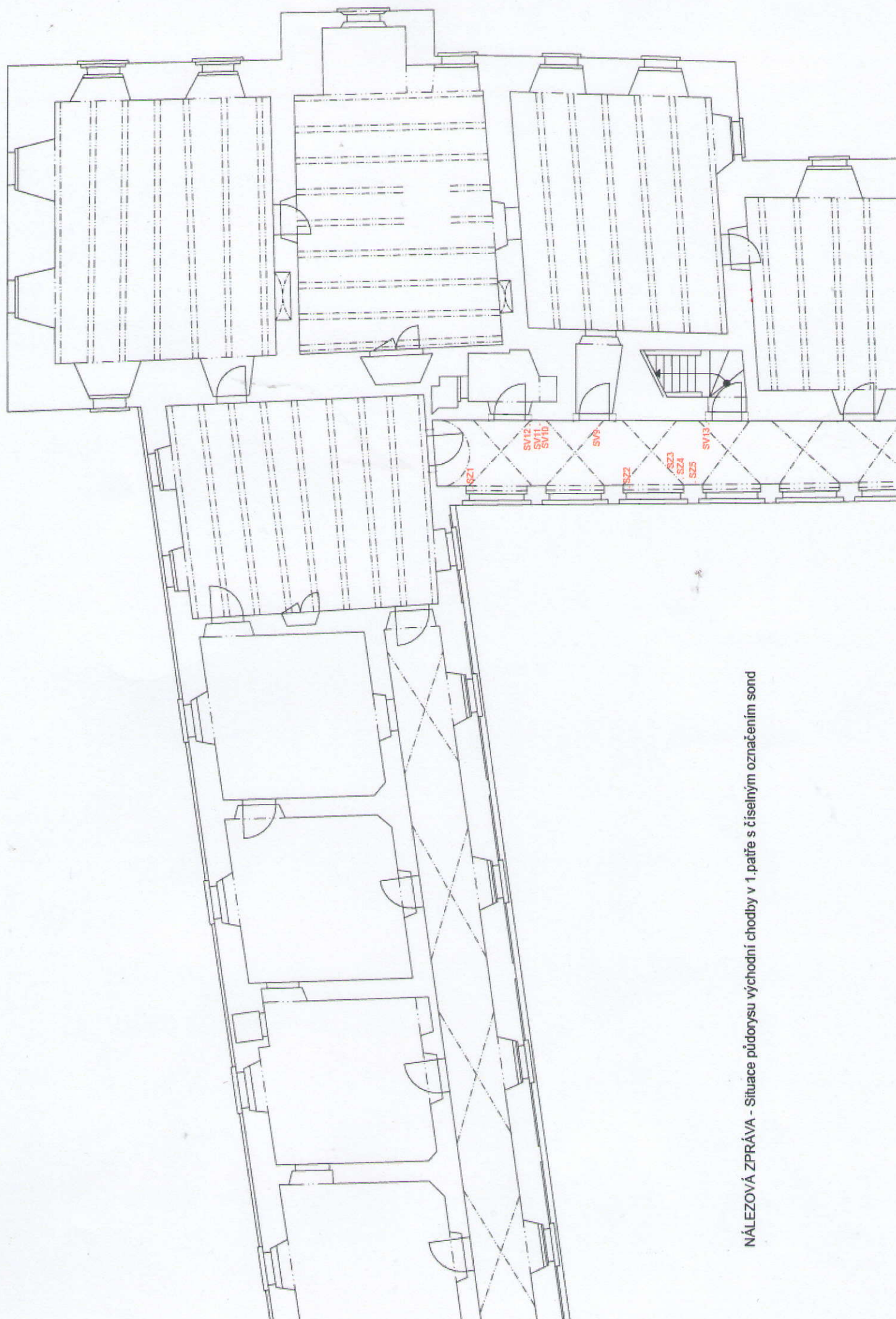
N. Grafická dokumentace

Poloha provedených sond je zachycena v příložených plánech, jež jsou součástí restaurátorského průzkumu pro celkovou orientaci

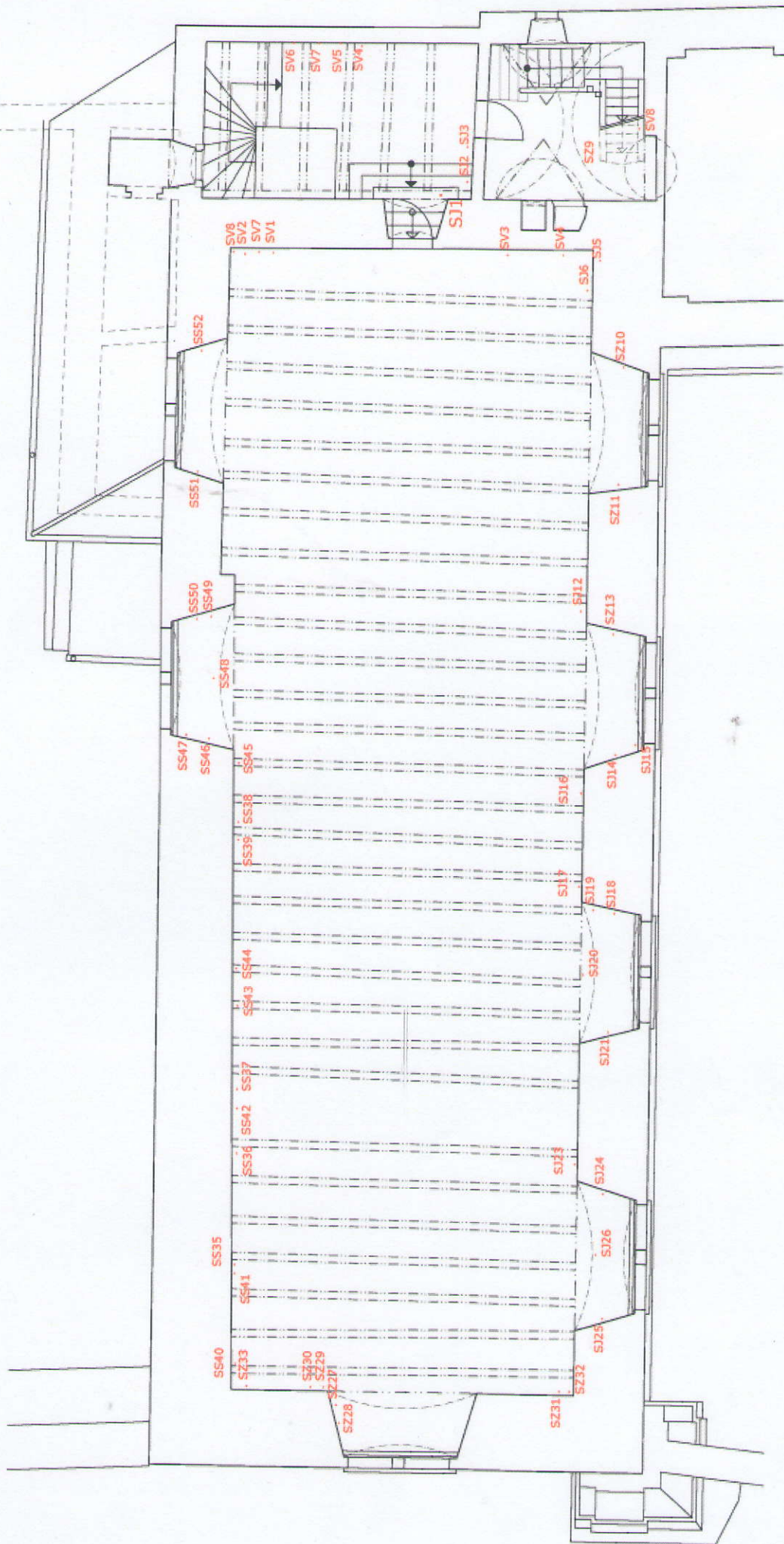
V Kadani dne: 18.12.2016

Restaurátor: Petr Novotný
Sládkova 102
432 01 Kadaň

PETR NOVOTNÝ
restaurátor, malíř, grafik
SLÁDKOVA 102 432 01 KADAŇ
ČESKÁ REPUBLIKA
tel. 35 186
IČO 12068 7450115049

NÁLEZOVÁ ZPRÁVA - Situace půdorysu východní chodby v 1.patře s číselným označením sond

NÁLEZOVÁ ZPRÁVA - Situace půdorysu hlavního sálu v 2.patře s číselným označením sond.

1. Celkový pohled do západní části vstupní chodby z přízemí do 1. patra.

2. Celkový pohled do východní části vstupní chodby do 1. patra.

3. Celkový pohled na levou severní stěnu vstupního prostoru - zvětralé a opadané omítky do výšky 2 metrů.

4. Celkový pohled na pravou část jižní stěny vstupního prostoru - zvětralé a opadané omítky do výše 2. metrů.

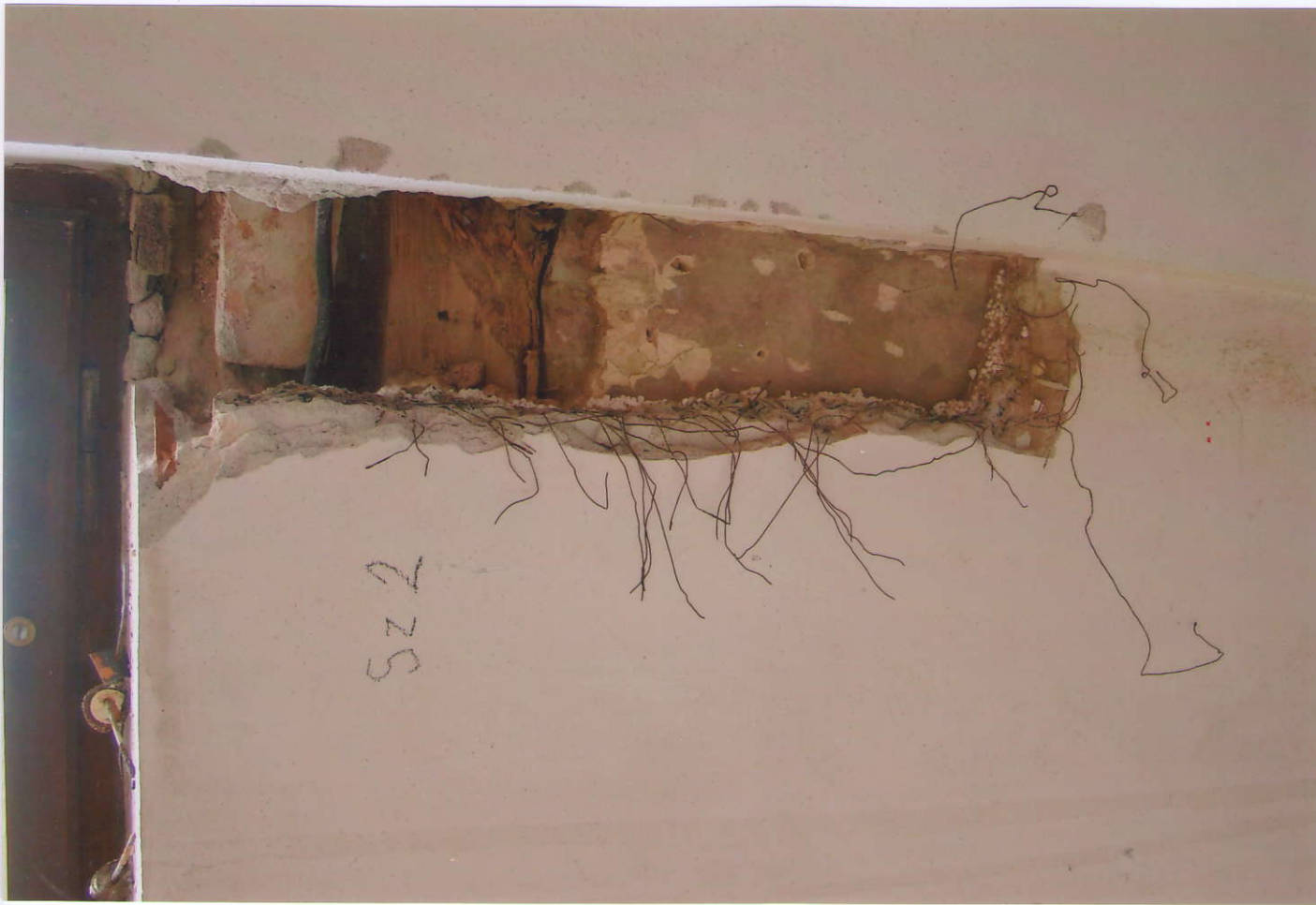
5. Celkový pohled na pískovcové ostění v horní pravé části v 1. patře, s prostorem pod schodištěm s původní šedou polychromií.

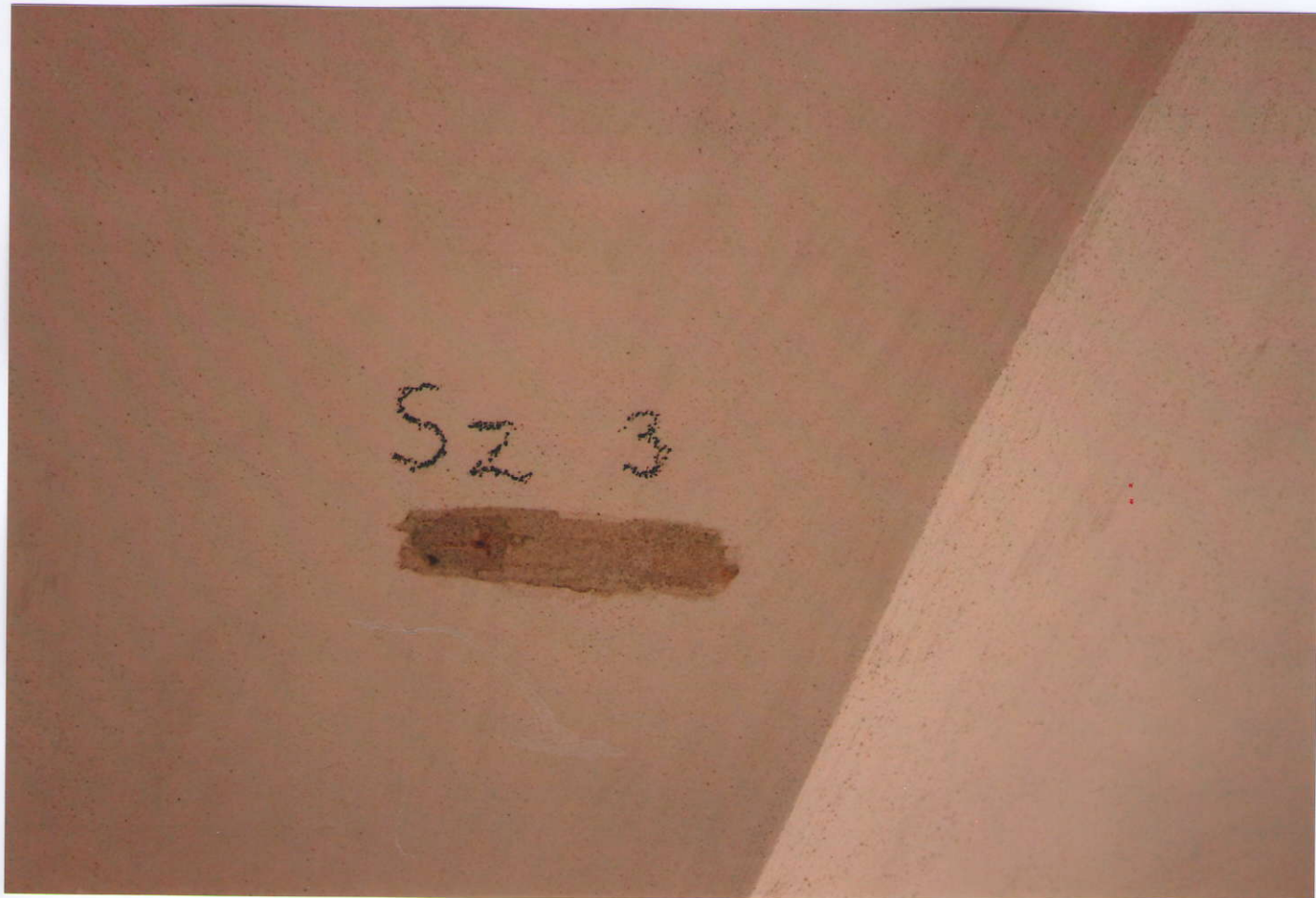
6. Celkový pohled do severní části chodby v 1. patře.

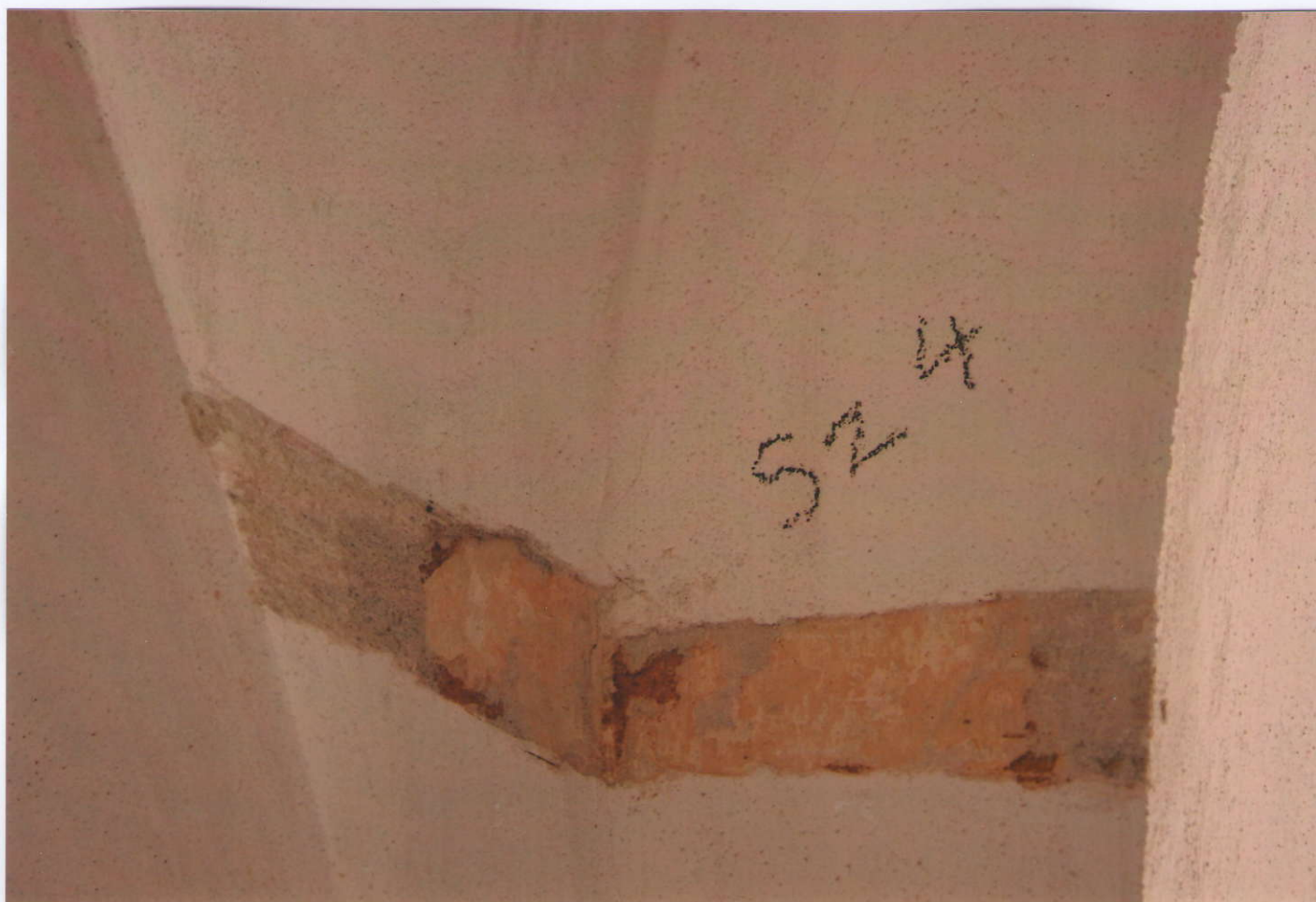
7. Pohled na sondu pod parapetem na západní stěně - s nálezem novějšího rámování parapetu, dřevěného trámků a původní omítky zakryté hereklitem.

8. Pohled na sondu pod parapetem na západní stěně - s nálezem novějšího rámování parapetu, dřevěného trámků a původní omítky zakryté hereklitem

9. Pohled na sondu SZ 3 - na západní části hřebínku cementová oprava, bez nálezu původní omítky.

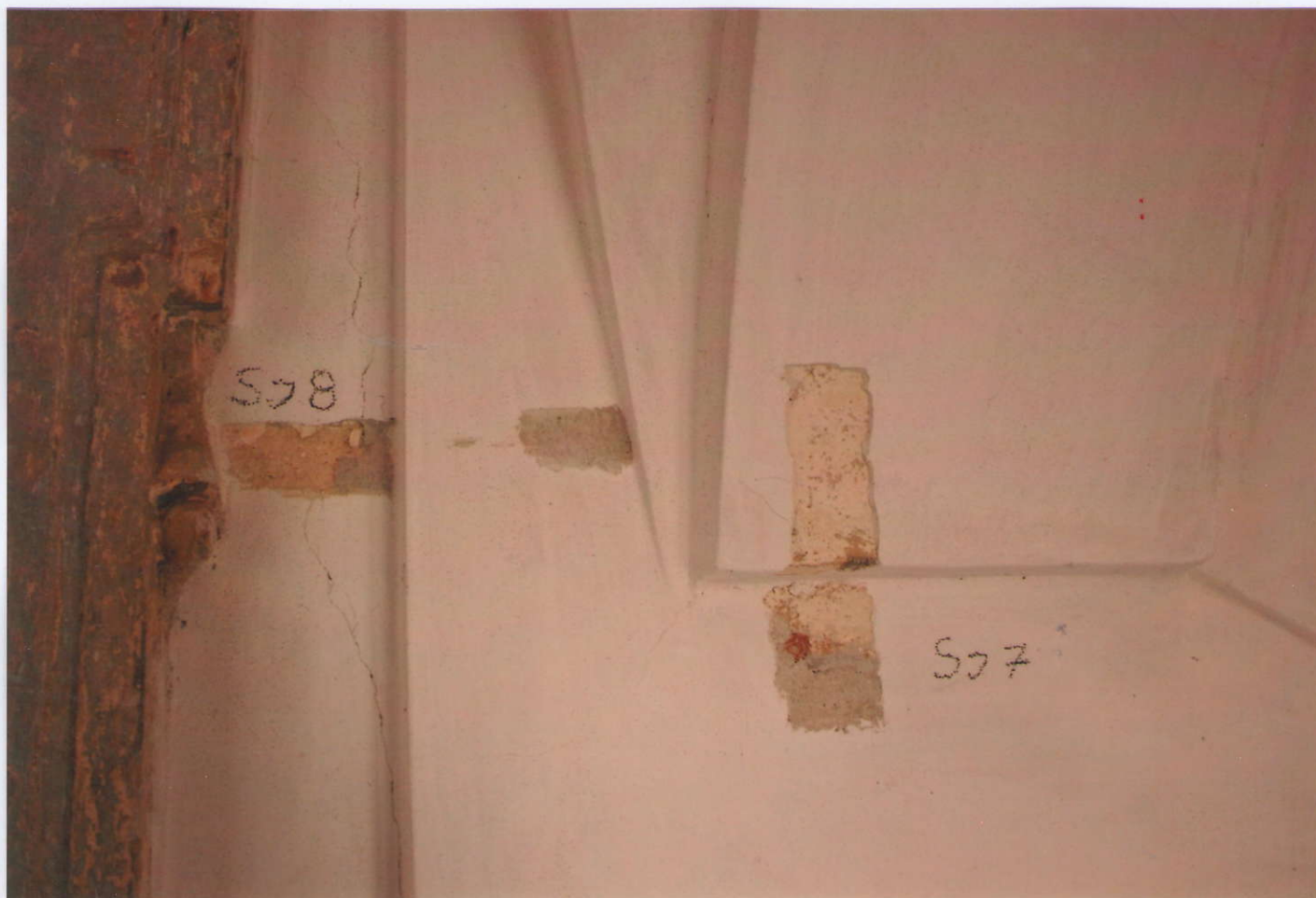
10. Pohled na sondu SZ 4 - původní omítka překryta cementovými vrstvami, s odstínem slonovinové kosti, špaleta světle okrová.

11. Pohled na sondu SZ 5 - na západní stěně mezi 4. a 5. oknem.

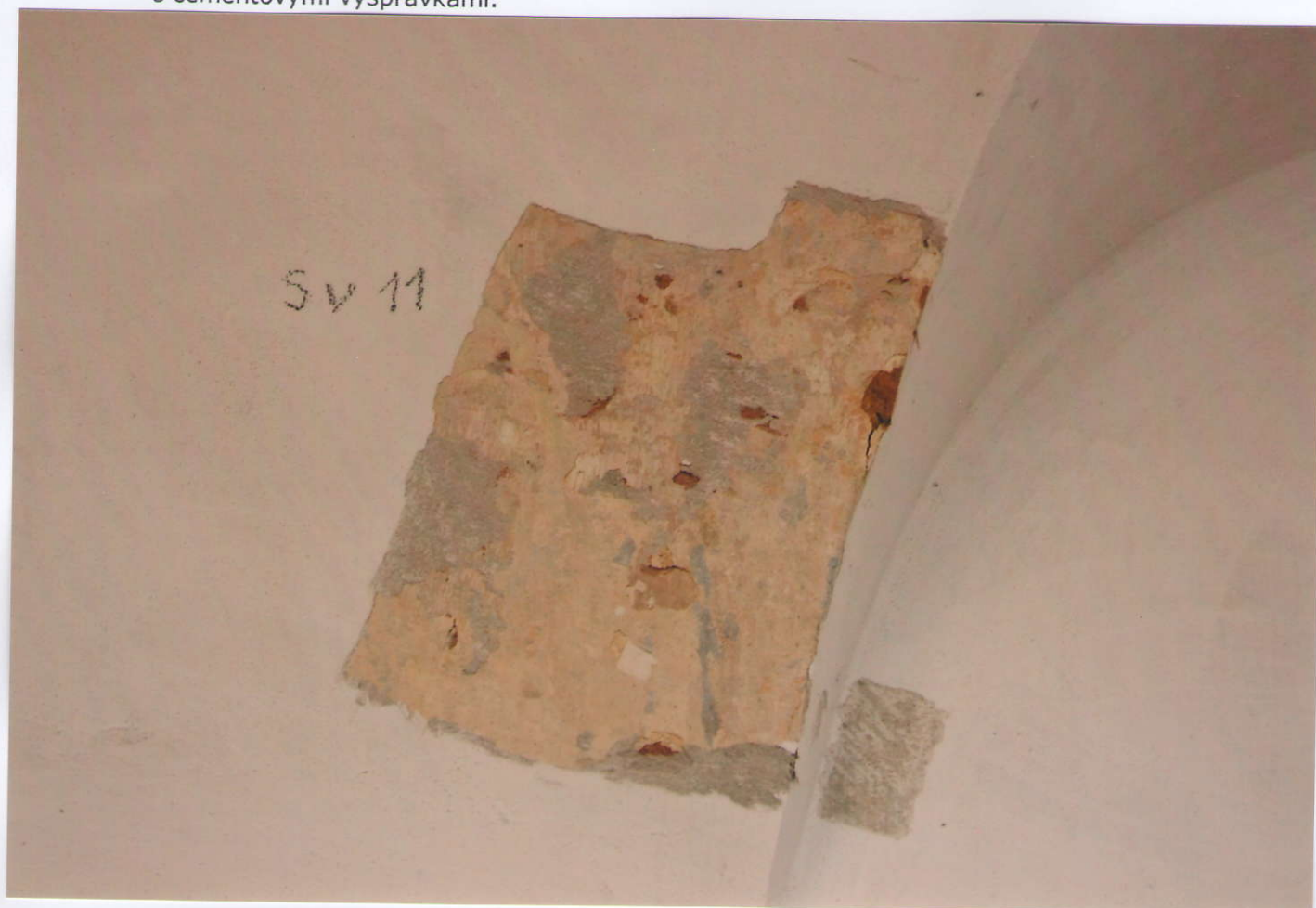
12. Pohled na sondu SJ 6 - jižní stěna při vstupu na schodiště vzlínající vlhkostí napadené nové omítky..

13. Pohled na sondy SJ 7 a SJ 8 - na jižní stěně, s nálezy původních omítek, s vápenným nátěrem v odstínu slonovinové kosti, pod náběhem byly původní omítky odstraněny a jádro bylo omítnuto novými cementovými omítkami.

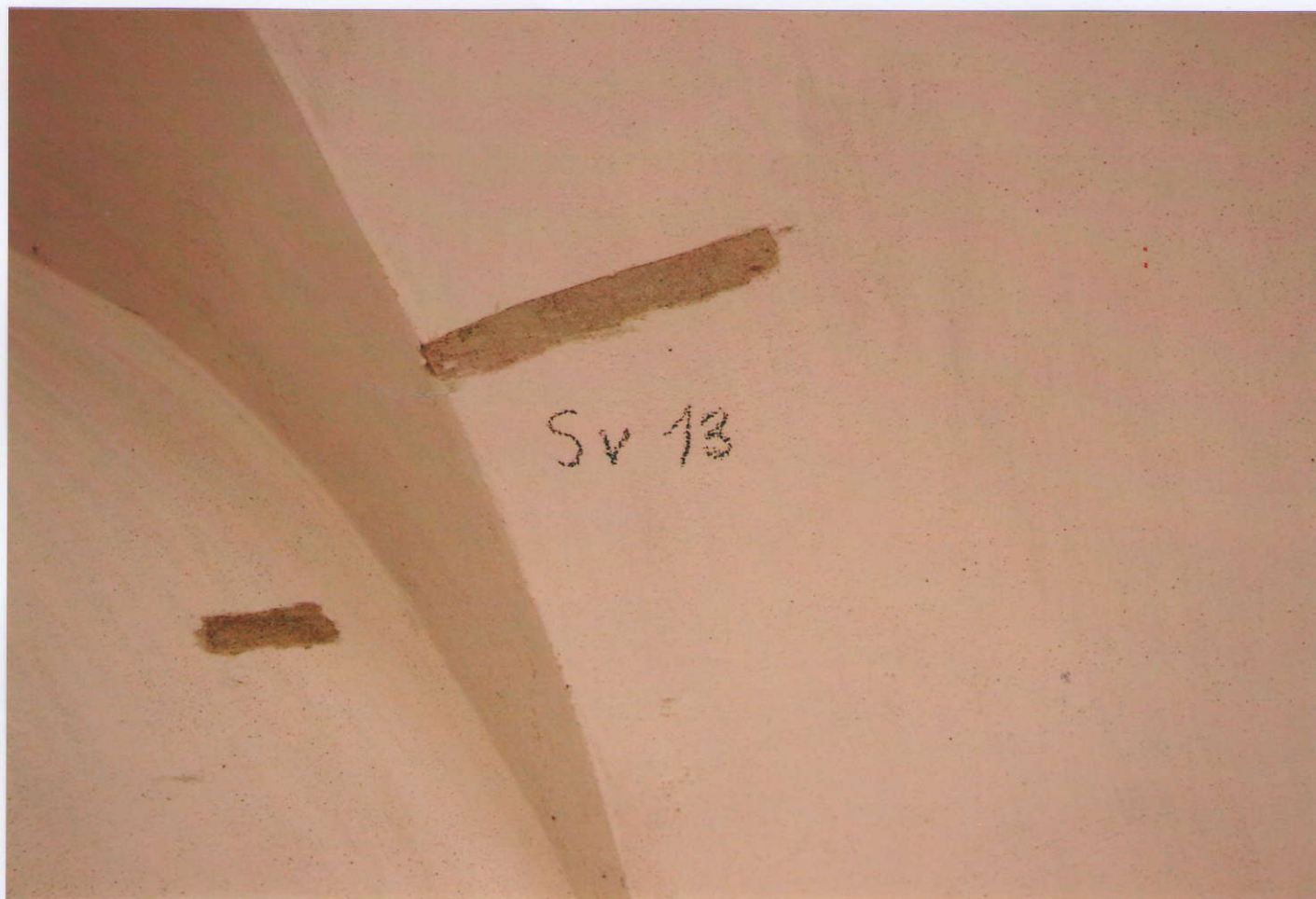
14. Pohled na sondu SV 10 - východní část klenby, s nálezem fragmentu původní omítky, s cementovými vysprávkami.

15. Pohled na sondu SV 11 - východní část klenby, s nálezem původní omítky, s cementovými vysprávkami.

16. Pohled na spodní část stěny se sondou SV 12 - s malovaným šedým soklem vysokým 57 cm.

17. Pohled na sondy SV 13 - na horní část východní klenby s hřebínkem, s cementovými omítkami.

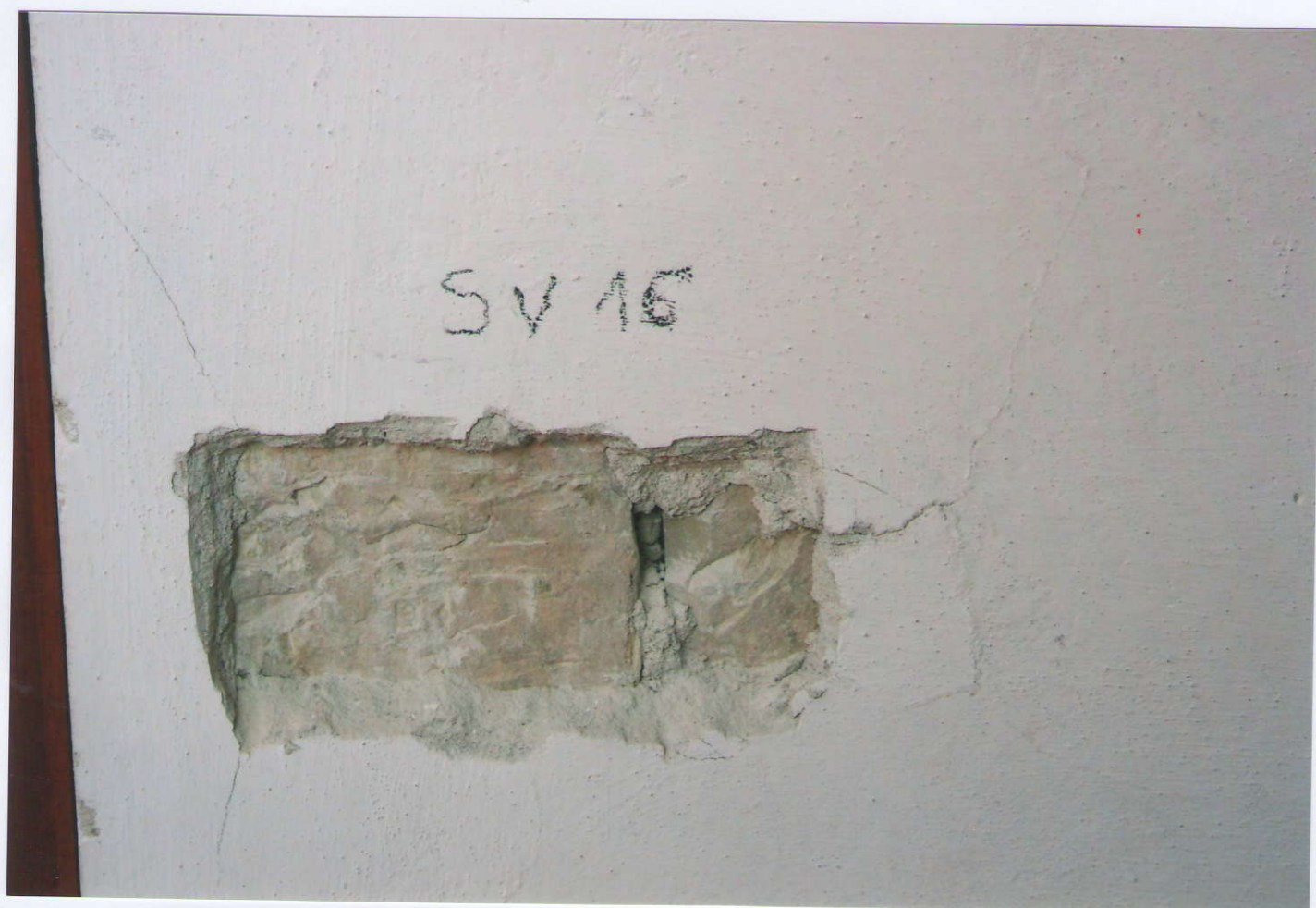
18. Celkový pohled na topeniště se sondami SV 14, SV 15, SV 16, na východní stěně s původním opukovým ostěním, přehozeným silnou vrstvou cementové omítky, původně s červenohnědou polychromií.

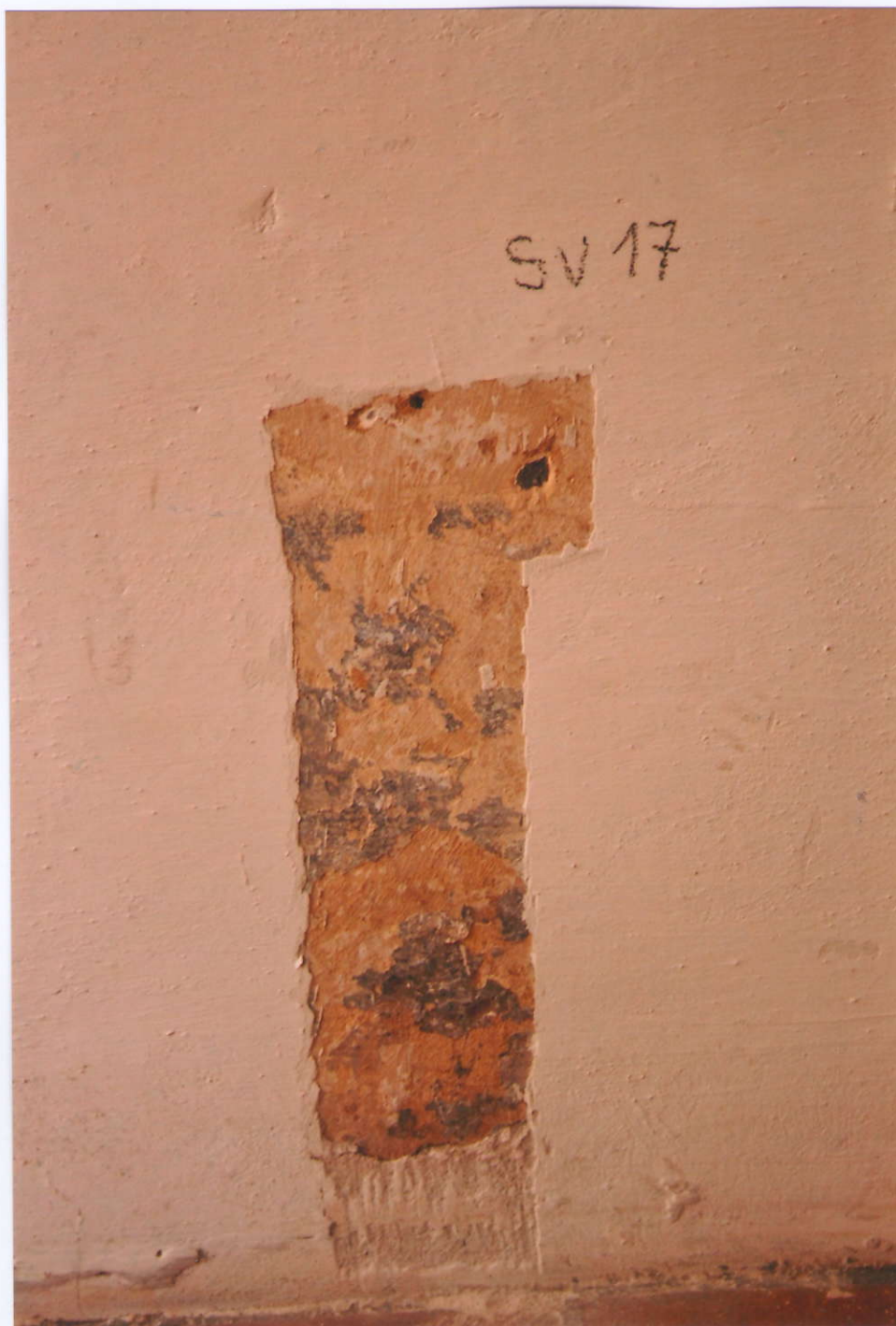
19. Pohled na sondu SV 14 - s nálezem opukového ostění.

20. Pohled na sondu SV 15 - s nálezem opukového ostění.

21. Pohled na sondu SV 16 - s nálezem opukového ostění.

22. Pohled na sondu SV 17 - na východní straně proti schodišti, s nálezem šedého soklu.

23. Celkový pohled na původní polychromii renesančního ostění z 2. empírové etapy, začátek 19. století, chodba 1. patro.

24. Detail spodní části ostění s červeným soklem, šedým ostěním a tmavě modrými stříkanci.

25. Detail barevného rozvrstvení polychromie od původní okrové, růžové a šedé, ze začátku 19. století.

26. Celkový pohled na původní renesanční ostění.

27. Detail ostění s původní šedou polychromií.

28. Celkový pohled na původní renesanční ostění se vstupem do severní části křídla.

29. Celkový pohled na renesanční ostění.

30. Detail ostění - pohled na původní šedou polychromii.

31. Celkový pohled na renesanční ostění.

32. Detail ostění - pohled na původní šedou polychromii.

33. Celkový pohled na vchodové dveře s původní dřevěnou zárubní v olivovém odstínu.

34. Celkový pohled na původní renesanční ostění topeniště.

35. Celkový pohled na renesanční ostění.

36. Celkový pohled na barokní ostění ve západní straně.

37 Celkový pohled na štukovou výzdobu s barokními malbami světců a Kristova útěku a malovanými dveřmi z 1. čtvrtiny 18. století.

38. Celkový pohled na střední část štukové výzdoby s malovaným výjevem Krista přijíždějícího do Jerusalema, s nálezy původní malířské výmalby a štukové výzdoby.

39. Detail malovaného výjevu s Kristem.

40. Detail štukové výzdoby se sondou, s nálezem původní barevnosti.

41. Detail s medailonem sv. Františka Xaverského, s bohatou štukovou výzdobou, se sondou původní polychromie, s růžovým nátěrem a mramorováním.

42. Detail s medailonem Ignáce z Lyoly, s bohatou štukovou výzdobou, plastické tvarosloví překrývá silná vrstva vápenných nátěrů.

43. Detail s nálezem původní polychromie, s růžovým podkladem a červeným mramorováním.

44. Detail s nálezem původní polychromie, s červenočerným kresebným rozvrhem neuskutečněného listovce.

45. Celkový pohled do východní části místnosti předsálí v 1. patře, s provedenými sondami.

46. Celkový pohled na severní část místnosti, se sondami.

47. Celkový pohled na západní částí místností se sondami.

48. Celkový pohled na barokní ostění ve východní části místnosti.

50. Pohled na barokní ostění se sondou s nálezem původní šedé polychromie.

51. Pohled na sondu SV 1 - původní omítka s malovaným okrovým zrcadlem, v místech osazení ostění novější omítky a fragmenty novějšího růžového nátěru z pozdější etapy.

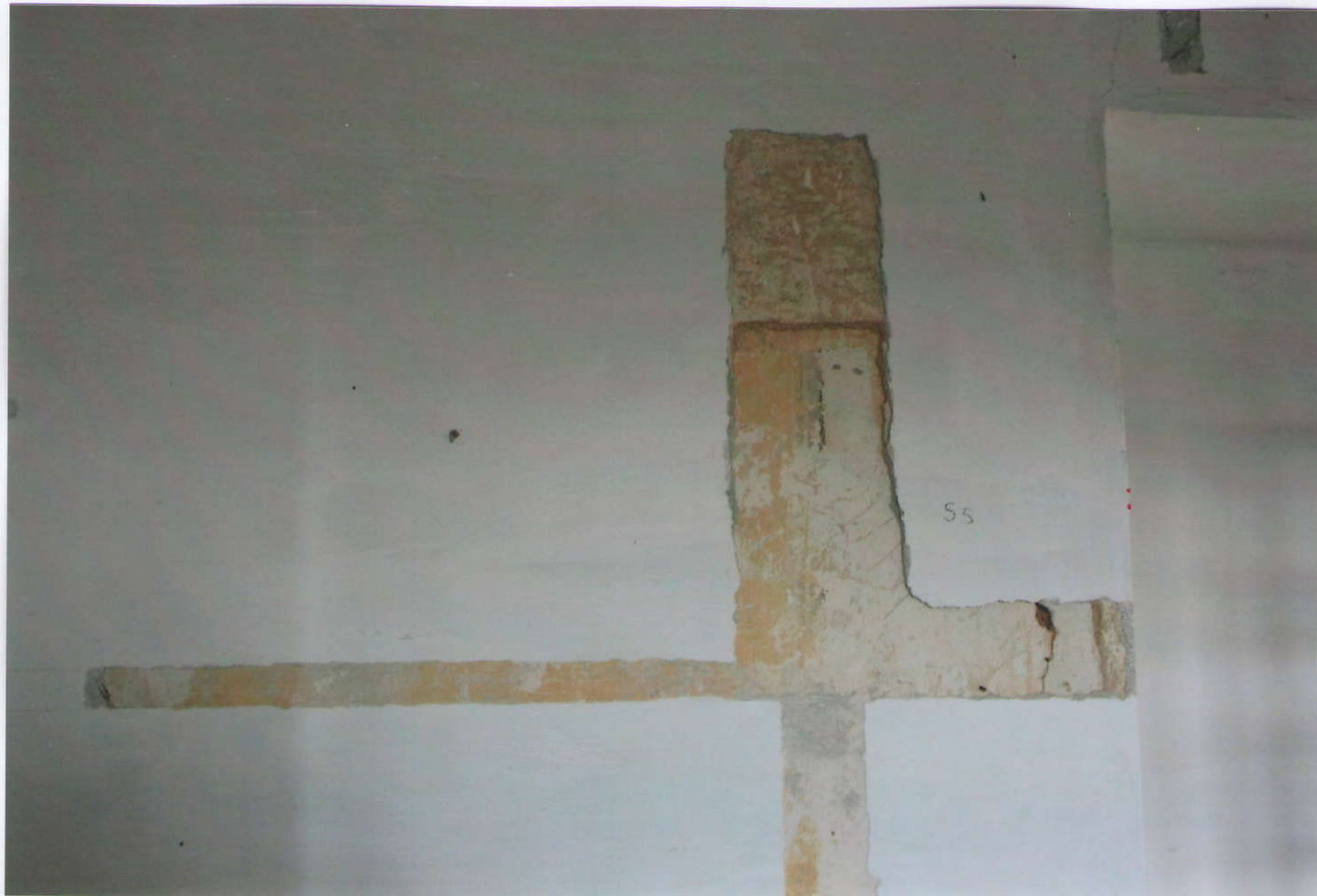
52. Pohled na sondu SV 2 - s nálezem původního malovaného okrového zrcadla .

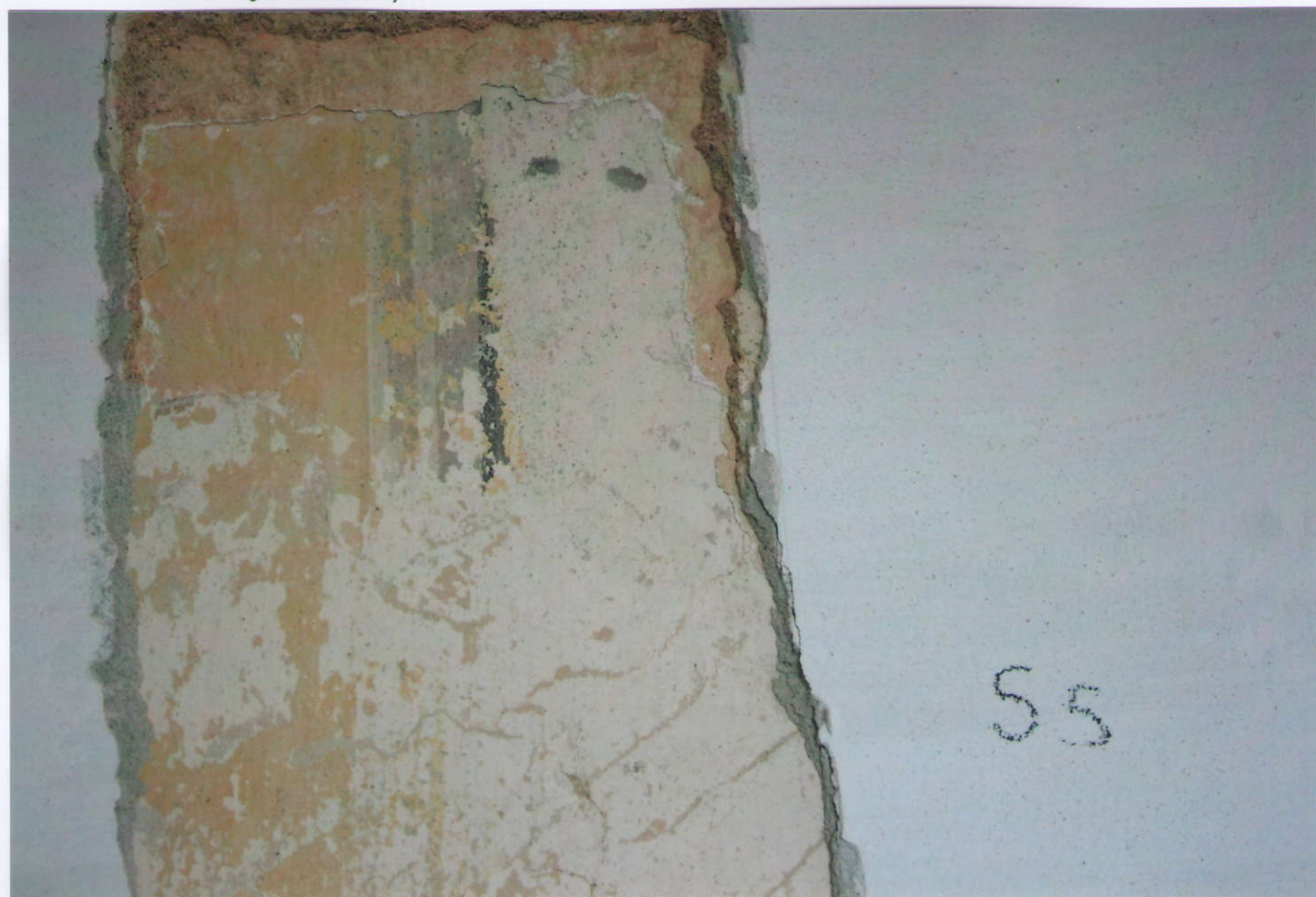
53. Pohled na sondu SV 3 - s nálezem původního šedého soklu, výška 18 cm.

54. Pohled na sondu SS 4 - na severní stěně, s nálezem malovaného zrcadla s širší šedou linkou orámovanou tmavou hnědou linkou a dvěma bílými linkami.

56. Pohled na sondu SS 5 - s nálezem okrového zrcadla s širší šedou linkou s orámováním, obdobně jako u sondy SS 4.

57. Pohled na sondu SS 5 - s nálezem okrového zrcadla s rámujiícími linkami.

58. Pohled na sondu SS 6 - s nálezem okrového zrcadla s rámuujícími linkami.

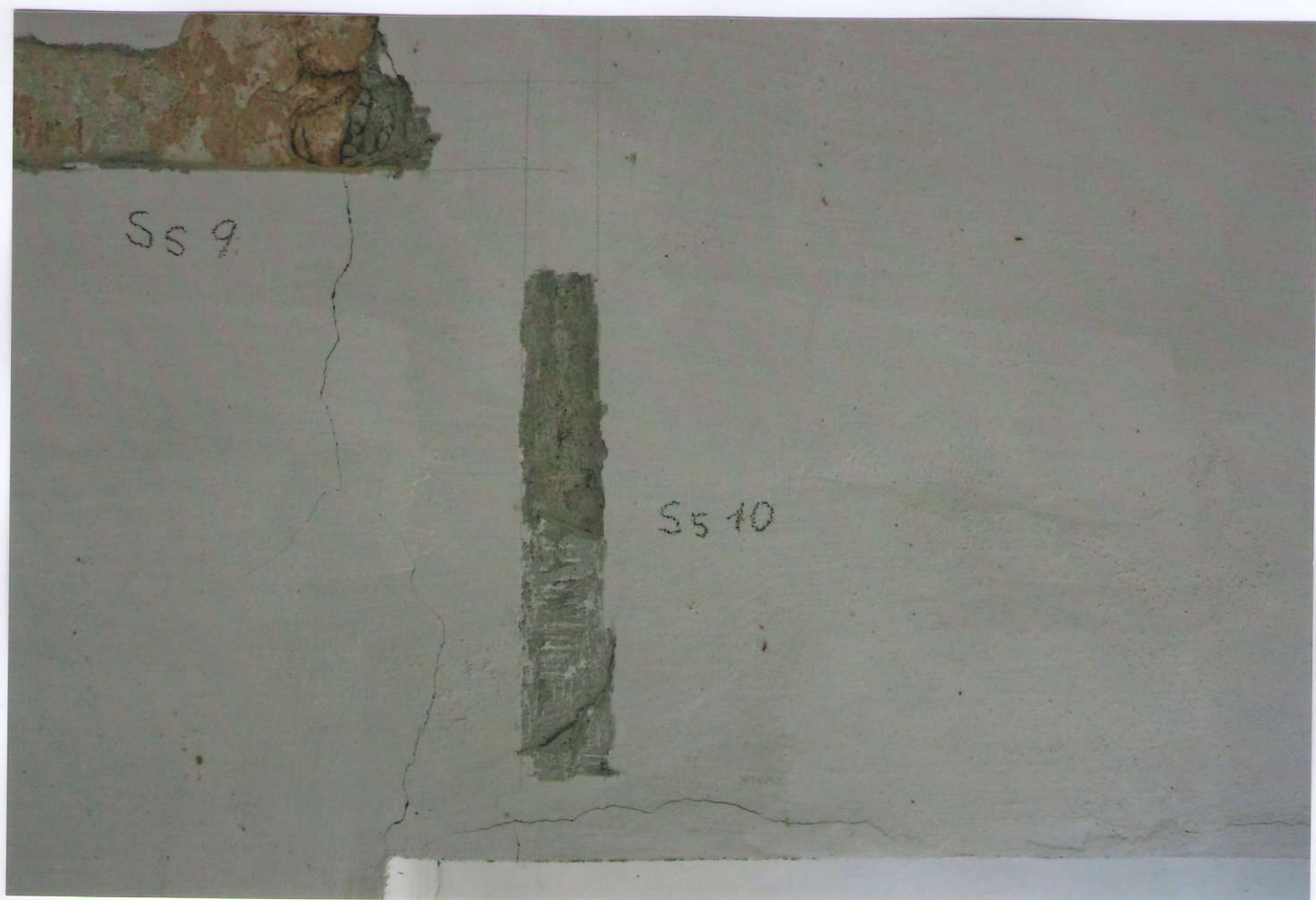
59. Pohled na sondu SS 7 - s nálezem okrového zrcadla s rámuujícími linkami.

60. Celkový pohled na pravou část západní stěny se sondou SZ 8, původní omítka v pravé části, na levém nároží špalety pozdější úpravy s hrubšími omítkami.

61. Pohled na severní část stěny se sondou SS 9 - s nálezem novějších hrubších omítek.

62. Pohled na sondu SS 10 - s nálezem cementových omítek ze 70. let 20. století.

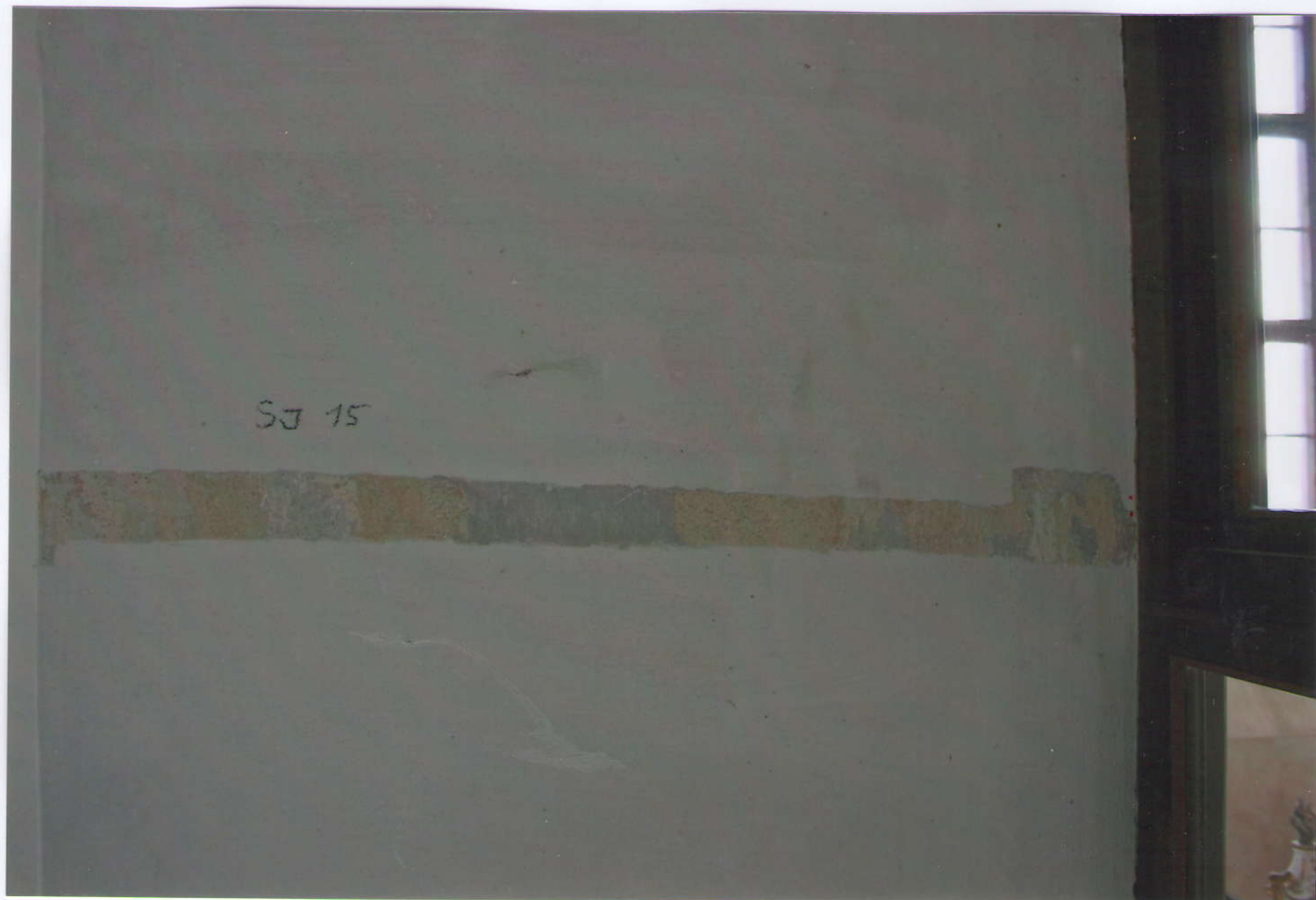
63. Severní stěna s výklenkem, pohled na sondu SS 11 - s nálezem novějších hrubých omítek, s pozdější zazdívkou vchodového otvoru.

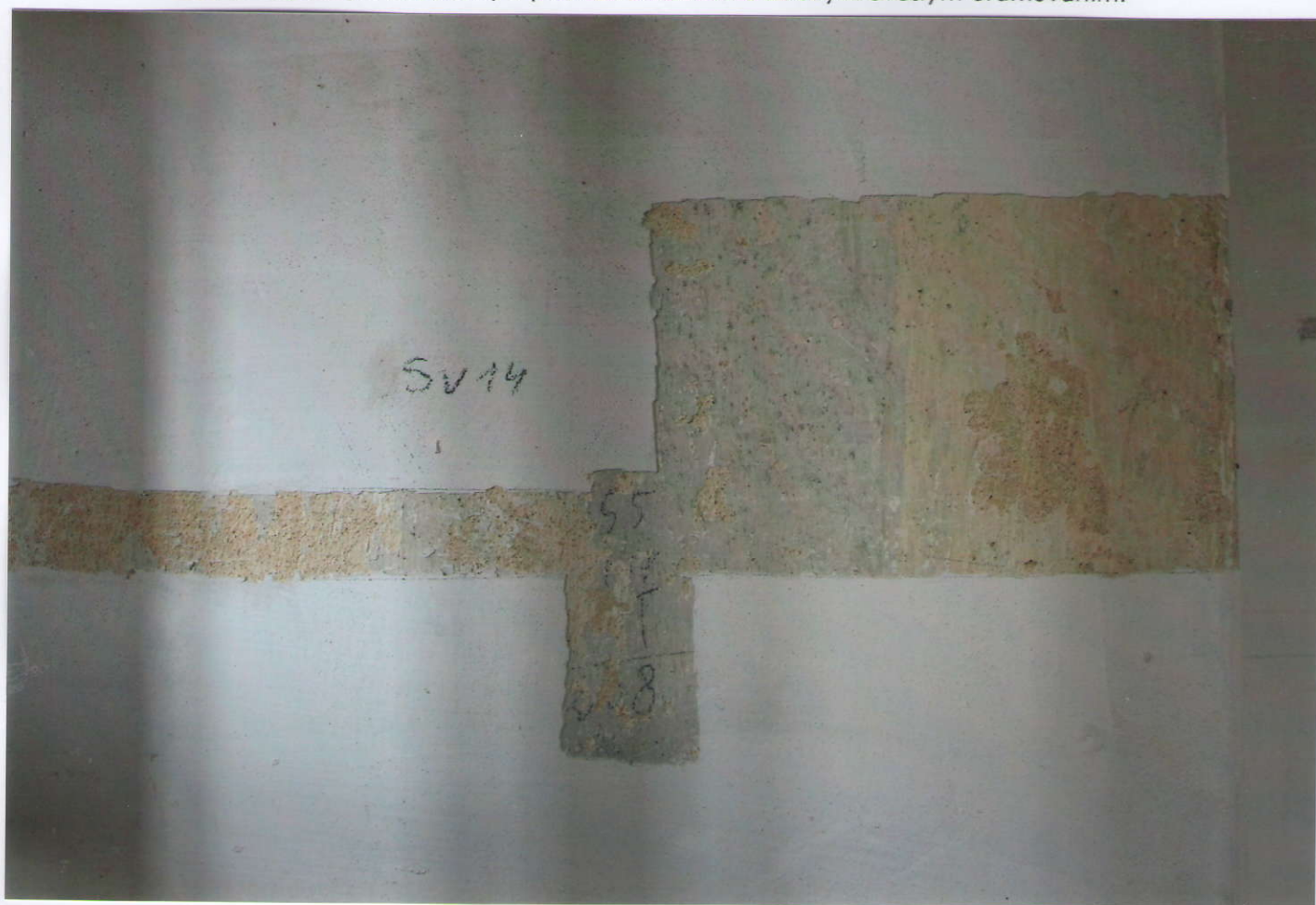
64. Pohled na sondu - s nálezem novější hrubé omítky.

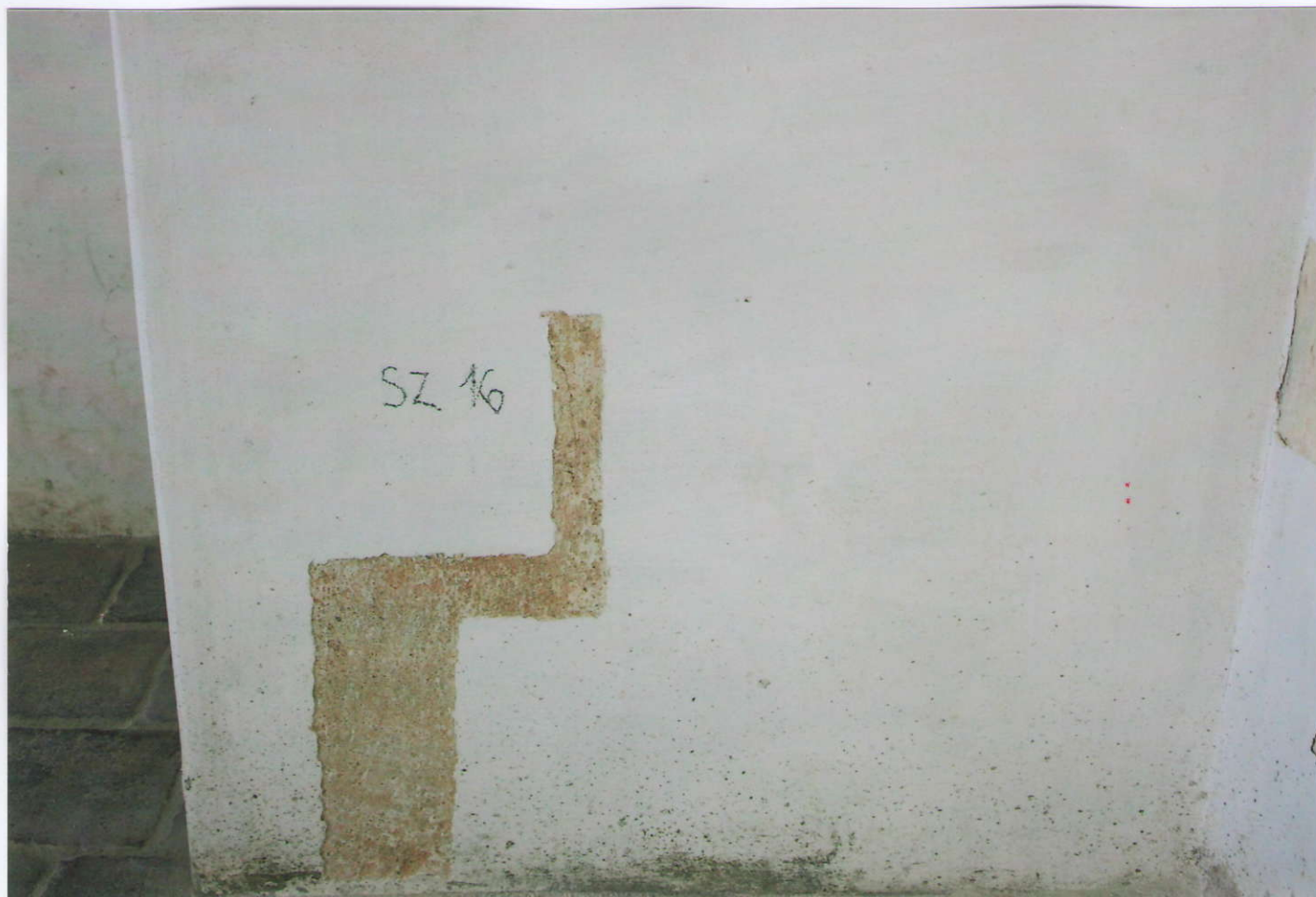
65.. Pohled na sondu SV 13 - na východní stěně, s nálezem novější silné, hrubé omítky.

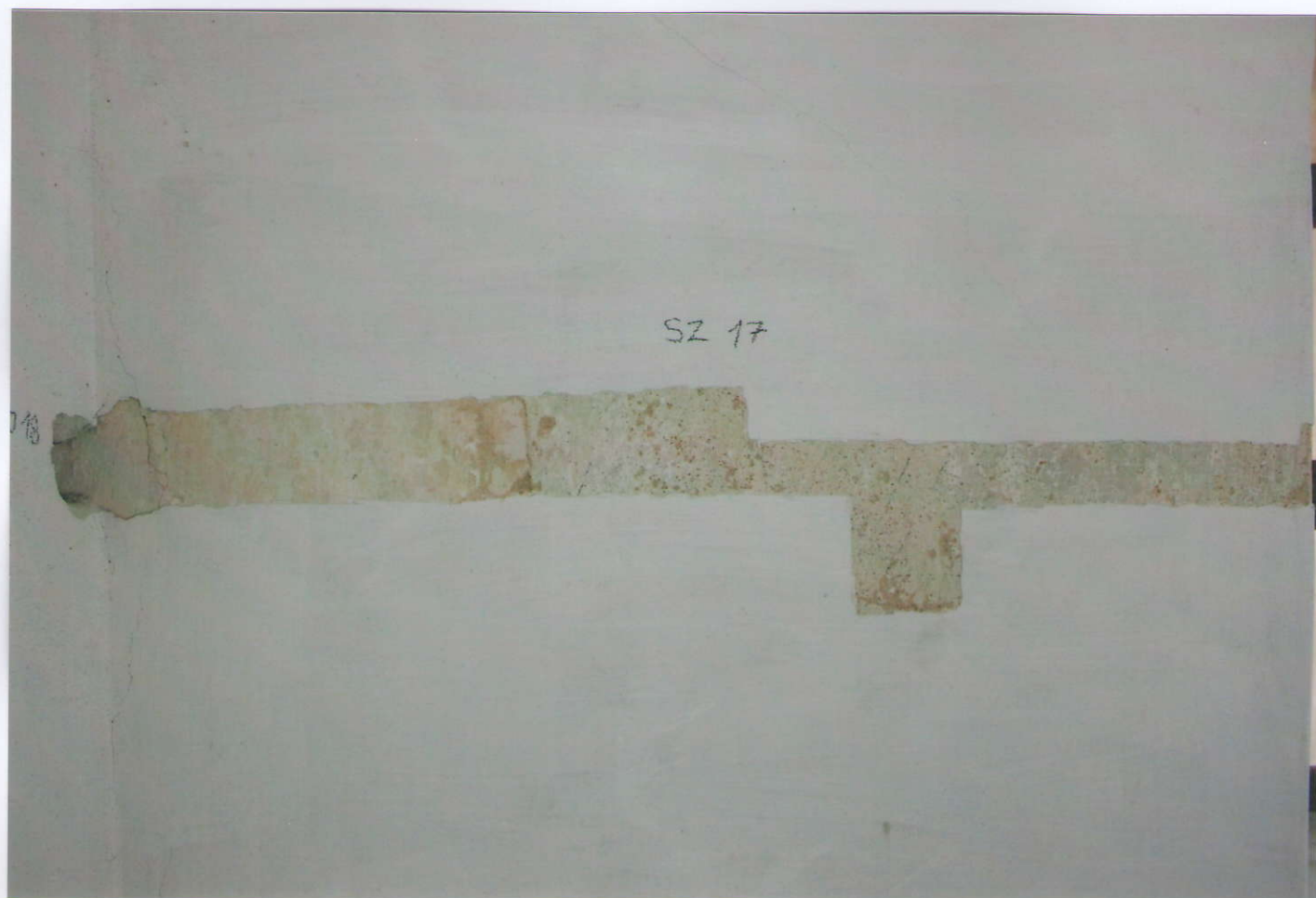
66. Pohled na jižní část okenní špalety se sondou SV 14 - pozdější úpravy s hrubou omítkou a šedým vápenným nátěrem, v pravé a levé části s širokým světlým orámováním.

67. Pohled na sondu SV 14 - s šedým nátěrem a širokým světleokrovým orámováním.

68. Spodní část západní stěny se sondou SZ 16 - s pozdějšími hrubšími omítkami.

69. Pohled na sondu SZ 17 - obdobně jako u sondy SZ 14.

70. Pohled na sondu SJ 18 - s nálezem původní omítky s nátěrem, překrytá heraklitem a silnou vrstvou cementových omítek ze 70. let 20. století.

71. Pohled na sondu SZ 19 - na spodní části pod parapetem okna, vrstvy hrubé omítky a novější s šedým vápenným nátěrem.

72. Celkový pohled na jižní část stěny se stropem,
po sejmutí omítek a dřevěného podbití, s nálezem původního
malovaného záklopového stropu.

73. Detail s nálezem původního malovaného trámu v základním bílém odstínu, s malovaným okrovým a cihlověčerveným listovcem.

74. Detail s nálezem původního malovaného trámu v základním bílém odstínu, s malovaným okrovým a cihlověčerveným listovcem.

75. Detail s nálezem původního malovaného záklopového stropu.

76. Detail s nálezem původního malovaného záklopu v odstínech základní bílé, okru, cihlověčervené a modré..

77. Detail malovaného záklopu s bohatou rozvilinou.

78. Detail malovaného záklopu.

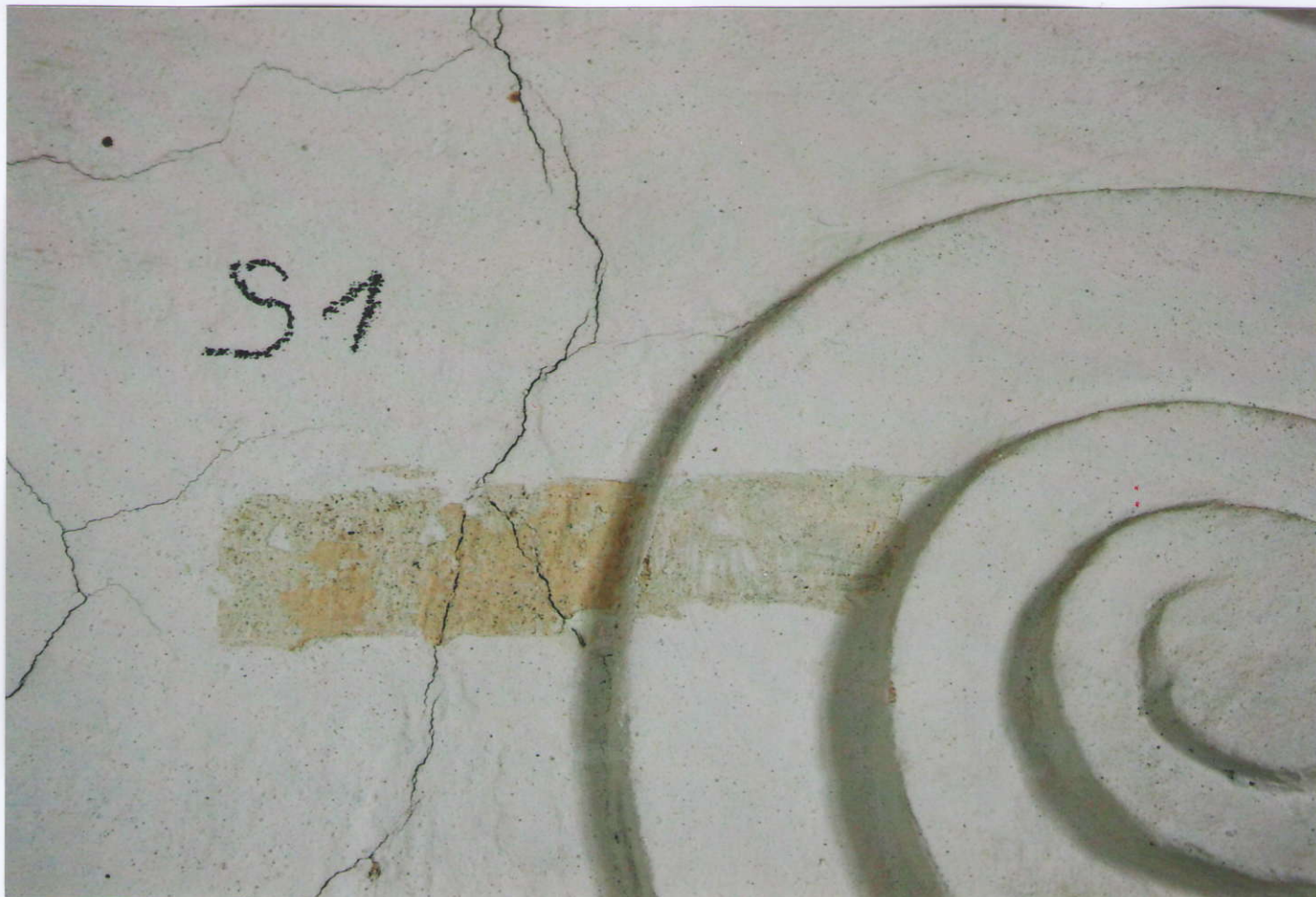
79. Celkový pohled na barokní ostění mezi 1. a 2. patrem, v 1. patře v jižní části paláce.

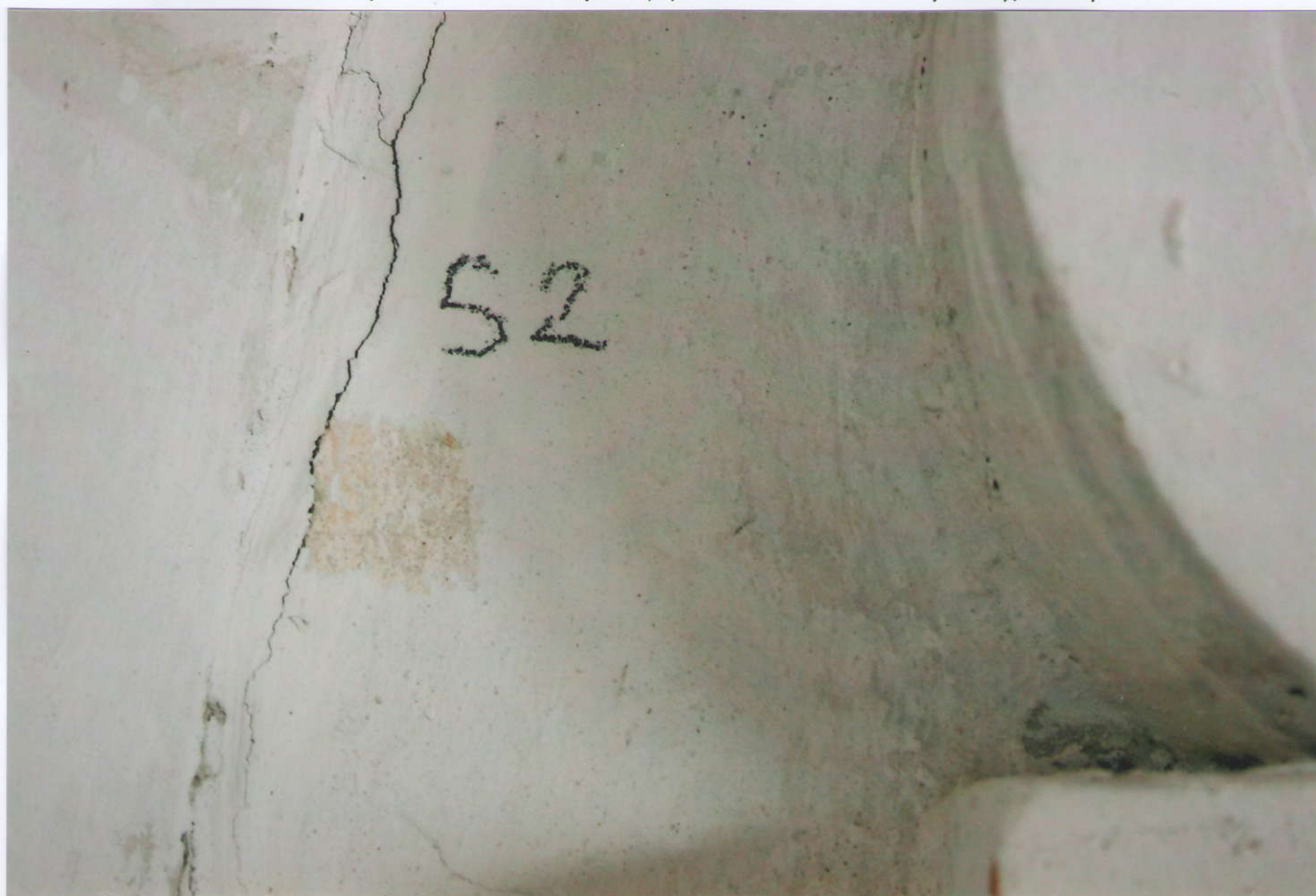
80. Celkový pohled na barokní ostění mezi 2. a 3. sálem s původní šedou polychromií.

81. Celkový pohled na bohatě profilované krbové topeniště v druhé místnosti se sondami.

82. Pohled na sondu S 1 - v levé horní části krbu - s nálezem původní omítky s okrovým podkladem a světlým odstínem na vystouplých částech štukové výzdoby, voluty.

83. Pohled na sondu S 2 - se světlým okrovým nátěrem na vpadlých plochách.

84. Pohled na sondu S 3 - jako u sondy S 1.

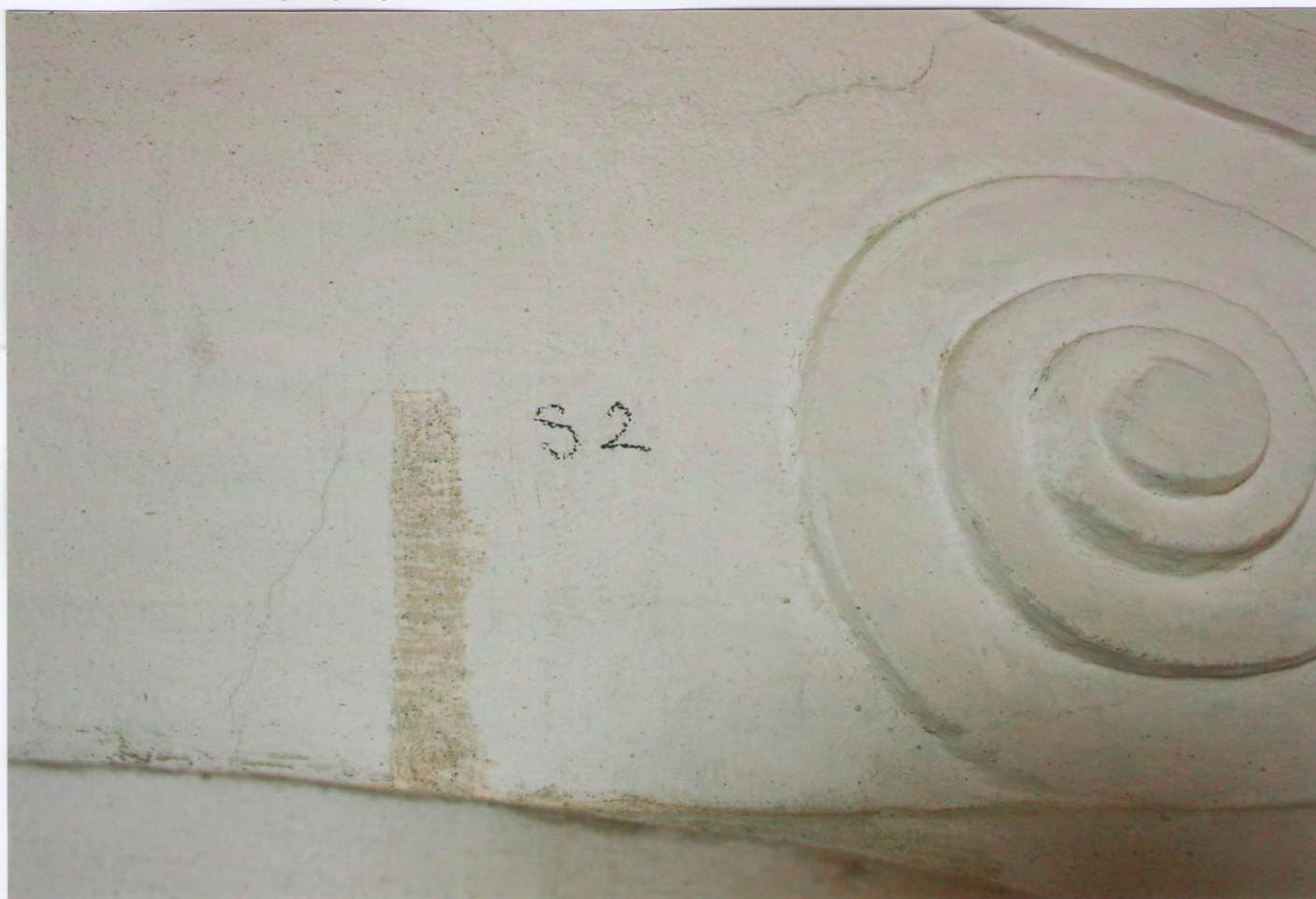
85. Pohled na sondu S 4 - ve spodní části stěny, bohatě členěného rámování topeniště, s nálezem původní šedé polychromie, výška soklu 32 cm.

86. Celkový pohled na bohatě profilované krbové topeniště v posledním třetím sále.

87. Pohled na sondu S 1 a bohatě profilovanou volutu - s nálezem původní omítky s okrovým nátěrem u vpadlých ploch, voluta v odstínu slonovinové kosti.

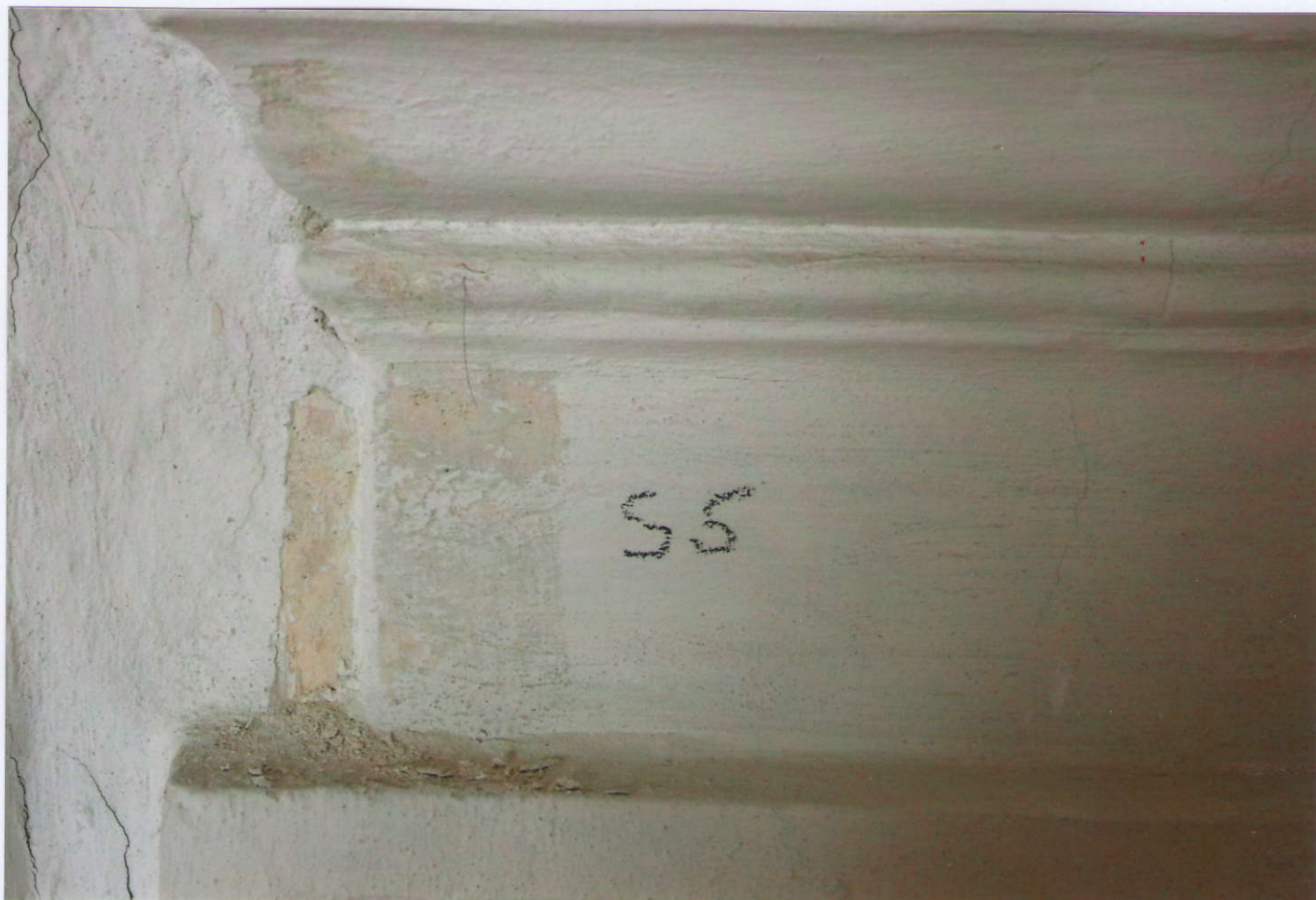
88. Pohled na sondu S 2 - s nálezem okrového odstínu.

89. Pohled na sondu S 3 - s nálezem okrového nátěru u vpadlých ploch a vystouplé plochy v odstínu slonovinové kosti.

90. Pohled na sondu S 4 - v horní části bohaté profilace topeniště, s nálezem šedé polychromie.

91. Pohled na sondu S 5 - s původní polychromií na vystouplých plochách s odstínem slonovinové kosti, s opadanými plochami s odstínem světlého okru.